

Spytihněvský zpravodaj

2 | 2026 | Léto

Z obsahu

2	Informace obce	32	Školička	43	Myslivci
9	Z historie	33	Moje vzpomínání	44	Zahradkáři
11	Stalo se	36	Farnost	45	Sportovci
23	Knihovna	39	Hasiči	47	Kreativní duše naší obce
25	Spytihněvští	41	Rybáři		
28	Škola				
31	Školka				

**FOTBAL VE SPYTIHNĚVI
SLAVÍ 100 LET**

Hodně radosti a gólů do další stovky

Vážení spoluobčané, milí přátelé, letos si připomínáme významné výročí – 100 let od založení fotbalu v naší obci. Sto let nepředstavuje jen dlouhé časové období, ale především stovky lidí, kteří svým nadšením, obětavostí a láskou ke sportu vytvořili tradici, jež přetrvala až do dnešních dnů.

Rád bych při této příležitosti poděkoval všem, kteří se v průběhu těchto sto let o místní fotbal starali. Hráčům, trenérům, funkcionářům, dobrovolníkům i fanouškům, kteří věnovali svůj čas a energii tomu, aby fotbal v naší obci žil a rozvíjel se. Právě jejich práce, často nenápadná a vykonávaná ve volném čase, byla základem toho, že dnes můžeme toto krásné jubileum společně slavit.

Za uplynulých sto let přicházela období úspěchů i chvil, kdy se tolik nedařilo. Fotbal však byl vždy součástí společenského života v obci a po celých sto let dokázal vytvářet přátelství a přinášet radost nejen hráčům, ale i divákům a fanouškům.

A to bylo vždy snad ještě cennější než výsledky na hřišti.

Jsem rád, že jsem i já mohl být několik let součástí spytihněvského fotbalu, když jsem nastupoval v žákovských a dorosteneckých týmech. Dodnes na toto období vzpomínám jako na čas sportovních zážitků a především kamarádství.

A tak bych vás chtěl všechny srdečně pozvat na oslavy 100. výročí založení fotbalu v naší obci, které se uskuteční 18. července. Bude to příležitost nejen k připomenutí bohaté historie našeho klubu, ale také k setkání bývalých i současných hráčů, funkcionářů, fanoušků a všech, kterým je místní fotbal blízký. Navíc toto významné jubileum přijedou společně s naší Slováckou Spartou oslavit i hráči o něco slavnější Sparty Praha. Nenechte si proto tento jedinečný zážitek ujít a přijďte se podívat na oslavy tohoto výročí.

Do dalších let přeji našemu fotbalu co nejvíce sportovních úspěchů, kvalitní hru, mnoho spokojených fanoušků a především dostatek

mladých, ale i zkušených lidí, kteří budou mít chuť sportovat, pracovat pro klub a pečovat o jeho další rozvoj. Jen díky nim může tato krásná tradice pokračovat i v dalších desetiletích. Za obec bych chtěl zároveň slíbit, že podpora fotbalu a sportu vůbec v naší obci bude pokračovat, ať už formou finanční, nebo materiální pomoci.

Ať se tedy oslavy vydaří a hlavně ať je v naší obci fotbal i nadále zdrojem radosti, kamarádství a setkávání všech generací.

Vít Tomašík, starosta obce

INFORMACE OBCE

Dostavba kanalizace - realizace by měla začít ještě letos

Po několika letech příprav se obec blíží k významné investici do technické infrastruktury. Projekt dostavby kanalizace, který řeší odkanalizování šesti dosud nepripojených lokalit v obci, by se měl začít realizovat ještě v průběhu letošního roku.

Příprava takto rozsáhlé stavby není snadná a trvala několik let. Projekt zahrnoval zpracování projektové dokumentace, získání potřebných povolení, jednání s vlastníky pozemků i hledání vhodných možností financování. Výsledkem je projekt v celkové hodnotě téměř 80 milionů korun, který významně přispěje ke zkvalitnění života obyvatel a dalšímu rozvoji obce.

Loni v srpnu podala obec žádost o dotaci z Ministerstva zemědělství. Po prvním kole posuzování žádosti přišla letos v dubnu pozitivní zpráva, že projekt postoupil do další fáze hodnocení. Jedná se o pozitivní vývoj, který umožňuje pokračovat v dalších přípravných krocích.

V nejbližších dnech proto obec vyhlásí výběrové řízení na zhotovitele stavby. Díky tomu bude možné po dokončení administrativního procesu a výběru dodavatele zahájit na podzim tohoto roku samotnou realizaci. Stavba je plánována na období přibližně dvou let.

O dalším vývoji projektu, výsledku dotačního řízení i harmonogramu prací vás budeme průběžně informovat.

Vít Tomašík

Semafor ve Spytihněvi – věc, která budí vášně

Jen málokteré opatření v naší obci v poslední době vyvolalo tolik diskusí jako světelná signalizace v centru Spytihněvi. Zejména tedy od projíždějících řidičů. Pro to bych rád připomněl, proč vlastně semafor v centru obce vznikl a jak se snažíme celou věc řešit.

Na konci roku 2024 byla dokončena rozsáhlá úprava centra obce. Jejím součástí bylo rozšíření silnice I/55 na tři jízdní pruhy a také instalace světelné signalizace na křižovatce a přilehlých přechodech pro chodce.

Původním záměrem obce bylo osadit světelnou signalizaci pouze přechod pro chodce. Cílem bylo zvýšit bezpečnost lidí přecházejících velmi frekventovanou silnicí, především dětí, seniorů a dalších občanů, kteří tuto komunikaci denně využívají. V průběhu přípravy projektu však **Policie České republiky požadovala, aby nebyl řízen pouze přechod, ale celá křižovatka. Výsledkem je tedy dnešní podoba světelné signalizace.**

Semafor vznikl kvůli bezpečnosti

Je důležité připomenout, proč jsme se otázkou bezpečnosti vůbec zabývali. Během posledních deseti let přišli na přechodech ve Spytihněvi o život dva naši spoluobčané. To nejsou statistiky z jiných měst nebo vzdálených míst. Jsou to lidské osudy, které se dotkly rodin, přátel i celé obce. Právě proto bylo zvýšení bezpečnosti jedním z hlavních cílů tohoto opatření.

A zde je potřeba říct jasně jednu věc: z pohledu bezpečnosti svůj účel semafor splnil. Přecházení silnice je dnes výrazně bezpečnější než v minulosti.

Současně ale nelze přehlížet ani druhou stranu mince. Zavedení světelné signalizace přineslo vznik kolon, zejména v odpoledních dopravních špičkách. Tento problém

vnímáme od samého začátku a rozhodně jej nepřehlízíme.

Nastavení semaforu průběžně upravujeme

Obec proto průběžně spolupracuje s odbornou firmou, která světelnou signalizaci spravuje. V uplynulém období již proběhlo několik úprav nastavení semaforů s cílem zkrátit čekací doby především ve směru od Napajedel. Ve špičce je dnes směr od Halenkovic nastaven prakticky na nezbytné minimum. Je třeba objektivně říct, že se délka kolon po těchto úpravách zkrátila, přesto však zcela nezmizely.

Důvodem není pouze samotná světelná signalizace. V poslední době došlo také k výraznému nárůstu intenzity dopravy. Po otevření nového úseku dálnice D55 mezi Babicemi a Bzencem a po zprovoznění dokončeného úseku D1 kolem Přerova přibýlo na trase projíždějící naší obcí více vozidel. Tento trend potvrzují i dostupná dopravní data.

Celou situaci nadále sledujeme, vyhodnocujeme a podle možností průběžně upravujeme nastavení signalizace tak, aby byl zachován hlavní účel – bezpečnost – a záro-

veň byly dopady na dopravu co nejmenší.

Bezpečnost má svou cenu

S fungováním semaforu souvisí i další věc. Často jsem svědkem reakcí řidičů čekajících v koloně. Někdy jsou úsměvné, jindy méně slušné a občas i velmi vulgární. Taková je zkrátka realita. Nadávání ale dobu čekání nezkrátí. Možná jen některým pomůže čas ve frontě lépe přečkat.

Pravidelně mi také volají nebo píší lidé, kteří Spytihněvi pouze projíždějí. Stěžují si, že musí několik minut čekat v koloně. Jejich pohledu rozumím. Nikdo nečeká rád. Na druhou stranu je potřeba si položit jednoduchou otázku: jakou cenu má několik minut čekání ve srovnání s lidským životem?

Jsem přesvědčen, že odpověď známe všichni.

Pokud může toto opatření přispět k tomu, aby se tragédie, které naše obec v minulosti zažila, již neopakovaly, pak jsou i několik minut strávených v koloně – byť pro některé téměř každý den – cenou odpovídající.

Vít Tomašík

Realizace pokračují

V letošním roce probíhá v naší obci hned několik významných investičních akcí. Mezi největší patří rekonstrukce hřbitova, rekonstrukce budovy radnice a také výsadby zeleně. Všechny tři projekty pokračují a postupně se přibližují svému dokončení.

Hřbitov získává novou podobu

Na hřbitově nadále probíhají dlaždičské práce, které postupně mění podobu hlavních komunikací i jednotlivých ploch. Současně je realizováno zarovnání zeminy mezi pomníky. Postupně také dochází k frézování pařezů po odstraněné zeleni. Dokončeno již bylo ople-

chování hřbitovní zdi. V nejbližších týdnech budou osazeny nové vodní sloupky a lavičky, které zvýší komfort návštěvníků hřbitova.

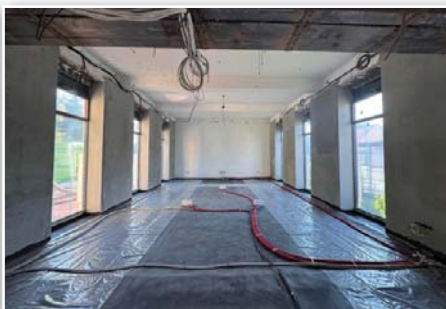
Radnice prochází rekonstrukcí

Pokračuje také rekonstrukce budovy radnice. Jednou z nejviditelnějších změn jsou nová okna v zasedací místnosti, která výrazně promění vzhled této části budovy. Vedle prací, které jsou na první pohled patrné, probíhá také rozsáhlá rekonstrukce elektroinstalace, vodovodních rozvodů, zabezpečení a hydroizolačních opatření tak, aby v dalších desetiletích mohl být provoz budovy radnice bezpečný a bezproblémový.

Nová zeleň postupně poroste

Do závěrečné fáze se dostává projekt výsadby zeleně. V jeho rámci byly odborně ošetřeny čtyři vzrostlé stromy, vysazeno bylo 123 nových stromů a několik stovek nových keřů. Jedná se o jednu z nejrozsáhlejších výsadeb realizovaných v obci v posledních letech. Je však potřeba počítat s tím, že nová zeleň potřebuje čas. Stromy i keře budou v následujících letech růst a postupně získávat podobu, kterou jim navrhl krajinářský architekt. Výsledný efekt proto nebude patrný okamžitě, ale až s odstupem času.

Vít Tomašík

Spytihněv připravuje nový územní plán

Obec v současné době pokračuje v pořízování nového územního plánu. Důležitým krokem v tomto procesu bylo veřejné projednání návrhu, které se uskutečnilo dne 25. května.

Na tomto jednání byli přítomní občané nejprve seznámeni zástupci pořizovatele, kterým je Městský úřad Otrokovice, s dosavadním průběhem a s jednotlivými kroky, které tomuto procesu předcházejí.

Následně projektant představil samotný návrh nového územního plánu, vysvětlil navrhované změny a přiblížil hlavní principy, ze kterých návrh vychází. Součástí jednání byl také prostor pro dotazy občanů,

na které zástupci pořizovatele i projektant průběžně odpovídali.

Po veřejném projednání následovalo období, během kterého mohli občané, vlastníci pozemků i další dotčené osoby podávat své připomínky k návrhu územního plánu. Všechny doručené připomínky budou nyní vyhodnoceny a poslouží jako jeden z podkladů pro případné úpravy návrhu.

Po zapracování oprávněných požadavků a dokončení dalších zákonem stanovených kroků bude proces pořízování nového územního plánu pokračovat směrem k jeho schválení.

Vít Tomašík

Občané Spytihněvi dobře třídí.

Obec zvítězila v soutěži O keramickou popelnici

Obec Spytihněv uspěla v soutěži pro samosprávy Zlínského kraje a umístila se na prvních příčkách v tradičním klání v kategoriích třídění elektrozařízení. Soutěž pořádá kolektivní systém ASEKOL ve spolupráci se Zlínským krajem.

Obce Zlínského kraje opět ukázaly, že třídění odpadu má smysl. V jubilejním 20. ročníku soutěže *O keramickou popelnici* byly oceněny nejlepší obce a města za rok 2025. Slavnostní vyhlášení proběhlo ve Zlíně 27. května 2026 a potvrdilo, že obyvatelé regionu se do třídění zapojují stále více.

Velkého úspěchu dosáhla také naše obec, která zvítězila ve své kategorii v třídění vysloužilých elektrozařízení. **Na jednoho obyvatele u nás připadlo průměrně 8,2 kg odevzdaného vysloužilého elektra za rok, což obec zařadilo na první místo** mezi obcemi s 1 001 až 2 000 obyvateli. Za tento výsledek získala obec Spytihněv finanční odměnu ve výši 20 000 Kč na další rozvoj odpadového hospodářství.

Soutěž O keramickou popelnici každoročně hodnotí nejen množství vytríděného odpadu, ale také podíl třídě-

ní na celkové produkci komunálního odpadu. Díky aktivnímu přístupu obyvatel i samospráv se daří dlouhodobě zvyšovat množství vytríděných složek a zlepšovat tím péči o životní prostředí.

Poděkování patří především obsluze sběrného dvora a také všem občanům Spytihněvi, kteří se do třídění odpadu aktivně zapojují. Právě jejich zodpovědný přístup je klíčem k tomuto skvělému výsledku.

Eva Polášková, místostarostka

Velká prosba: Šetřeme společně veřejné finanční prostředky a technologii naší čistírny odpadních vod!

Vážení spoluobčané, byl bych velmi rád, aby tato informace doputovala do všech domácností a abychom společně vnímali tuto informaci, která je současně prosbou, jako velmi důležitou.

Na přiložené fotografii jasně vidíme **předměty, které do odpadní vody nepatří – ničí čerpadla a zatěžují obecní rozpočet**. Jsou to především **vlhčené ubrousky a jim podobné výrobky z buničiny** a příbuzných materiálů; není však vzácností, že do nátokové nádrže ČOV doputují i takové věci, jako jsou menstruační vložky, tampony či prezervativy nebo obaly od sušenek a oplatků.

Toaletní papír či běžný ubrousek se v průběhu putování odpadním potrubím rozloží a v nátokové nádrži čistící stanice již ani není patrný – na rozdíl od výše zmíněných nežádoucích předmětů, které ničí a devastují drahá čerpadla.

Na okraj uvádím zajímavou informaci o výši investic do oprav nebo pořízení nových čerpadel namísto již neopravitelných za přibližně 18 uplynulých měsíců. Je to až neuvěřitelná suma: 169 388 Kč.

A to zde chybí zmínka o čase, energii a pracovním nasazení nejméně jednoho pracovníka technických služeb při řešení těchto problémů.

Předem všem děkuji za pozornost věnovanou tomuto příspěvku a za pozitivní přístup. Nejsou to jen tuky z přípravy pokrmů, ale i spousta dalších nežádoucích odpadků, které do kanalizace nepatří a ničí nám technologii čistící stanice (ČOV).

PK, VTSOS

Usnesení zastupitelstva obce

25. schůze Zastupitelstva obce Spytihněv konaná dne 13. dubna 2026

Zastupitelstvo obce Spytihněv:

- vzalo na vědomí zprávy o činnosti rady obce a o připravovaných a realizovaných projektech,
- vzalo na vědomí informace o přípravě stavby dálnice D55,
- schválilo smlouvy o smlouvách budoucích o zřízení věcných břemen souvisejících se stavbou dálnice D55,
- schválilo uzavření kupní smlouvy pozemků na Kálavích pro výstavbu parkoviště.

Pečovatelská služba nejčastěji pomáhala s hygienou

V roce 2025 Pečovatelská služba Napajedla rozšířila spádovou oblast poskytování pečovatelské služby o obec Spytihněv. Plynule zde navázala na stávající možnosti péče a během

roku poskytla podporu celkem osmi obyvatelům obce v jejich domácím prostředí.

Rozsah poskytnuté péče lze shrnout následovně:

- 94 hodin věnovaly pečovatelky pomoci při osobní hygieně,
- 4 hodiny pomoci při přípravě a podání jídla a pití,

- 4,5 hodiny zajišťování nákupů a pochůzek,
- 11 hodin bylo věnováno zajištění bezpečí a dohledu v domácnostech klientů.

Službu jsme poskytovali v různé četnosti dle individuálních potřeb uživatelů – dva uživatelé využívali péči jednou denně v pracovních dnech, tři uživatelé dvakrát týdně.

Za uživateli našich služeb do obce Spytihněv najely pečovatelky v roce 2025 celkem 3 125 km a na cestách za péčí strávily 132,5 hodiny.

Jsme rádi, že můžeme být součástí života obce a pomáhat jejím obyvatelům zvládat každodenní situace s podporou, jistotou a důstojností.

*Michaela Burešová
ředitelka Pečovatelské služby Napajedla*

Jubilanti

červenec

Kovářová Ludmila	92
Babáčková Františka	87
Kaňovská Věra	82
Maňásková Marta	82
Lapčík Miroslav	81
Omelka Antonín	81
Lapčíková Františka	80
Kučerová Marta	80
Vašátová Libuše	80
Bičánková Radomíra	75
Vaculík Jaroslav	70
Kraváček Petr	70
Lahola Zdeněk	65
Cvek Jiří	60
Krejčířík Libor	55
Kašpárková Eva	50
Kovaříková Jana	50

srpen

Kuňáková Blahoslava	94
Tomáščíková Marie	90
Galetka Josef	89

Dohnalová Silvie	86
Tomašík Antonín	82
Andrýsková Marie	75
Tůma Jan	75
Marholtová Ludmila	75
Kozák Vratislav	70
Mach Zdeněk	70
Mikulková Hana	70
Hořinková Soňa	65
Zetochová Eva	60
Böhm Petr	60
Šolar Libor	60
Ivan Pavel	60
Bartoněk Stanislav	55
Mišurcová Blanka	55
Kolářová Eva	55
Večerková Karla	55
Polášková Eva	55
Dundálek Ladislav	50
Úradníková Vendula	50

září

Dopitová Františka	90
--------------------	----

Maňásek Jaroslav	87
Kašná Stanislava	86
Bischofová Božena	86
Bureš Antonín	83
Ridlová Františka	83
Varmuza George	83
Maňásek Vladimír	82
Tonová Marie	81
Budík František	70
Blabla Jiří	70
Mikulka Miroslav	70
Kolman Karel	65
Krásný Jiří	65
Vránová Dana	65
Rozsypálek Břetislav	60
Krejčí Irena	55
Kapitán Martin	50
Zámečník Jiří	50

100 LET FOTBALU VE SPYTILHNĚVI

18. 7. 2026

SPORTOVNÍ AREÁL RUDOLFA KUČERY

PROGRAM

9.30 PŘÍPRAVKA vs. BABICE

10.50 MLADŠÍ ŽÁCI vs. NAPAJEDLA

12.30 DOROST vs. NAPAJEDLA B / TOPOLNÁ

14.30 STAŘÍ PÁNI vs. STARÁ GARDA ZLÍN

16.30 MUŽI vs.

AC SPARTA PRAHA LEGENDS

18.30 AUTOGRAMIÁDA AC SPARTA PRAHA

20.00 ZÁBAVA (KAPELA MADUSONG)

DOPROVODNÝ PROGRAM

PREZENTACE
HISTORIE KLUBU

STÁNEK SE SUVENÝRY
SLOVÁCKÉ SPARTY

DOVEDNOSTNÍ SOUTĚŽ
O POLOČASE UTKÁNÍ
PROTI ACS

PRO DĚTI:
FOTBALOVÁ ARÉNA,
MASKOT ACS RUDY,
MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
SKÁKACÍ HRAD,
JÍZDY NA KONI

VSTUPNÉ DO 15 LET
ZDARMA

DOPOLEDNE
DOBROVOLNÉ

ODPOLEDNE
200 Kč
VČ. ZÁBAVY

200 Kč
POUZE ZÁBAVA

KanaDecor
Realizace designových stěrek

B babacekwood

DEOKORK

danad

Obec Spytihněv

ZLINER

RACING
MOTORS
fvzdelavani.cz
finance & vzdělávání

Bym
NAPAJEDLA

Zahradnictví u Jezu
BARF FOOD
Ecolor Napajedla

Fotbal se ve Spytihněvi hraje už 100 let

V letošním roce si připomínáme významné jubileum – sto let organizovaného fotbalu ve Spytihněvi. Je to příležitost ohlédnout se za bohatou historií sportu, který po celé jedno století patří k životu naší obce a který dokázal spojit generace hráčů, funkcionářů i fanoušků.

Zrod spytihněvské kopané

Počátky spytihněvské kopané sahají do druhé poloviny dvacátých let minulého století. V roce 1927 vznikl při Federované dělnické tělovýchovné jednotě fotbalový oddíl **Rudá Hvězda Spytihněv**. Jeho začátky nebyly jednoduché. Chybělo vybavení, prostředky i odpovídající zázemí. Místní nadšenci proto pořádali sbírky mezi občany a usilovali o získání vlastního hřiště. O rok později se jim podařilo získat pozemek na místě, kde se fotbal hraje dodnes.

Fotbal si však ve Spytihněvi získal takovou oblibu, že již v roce 1928 vznikl další klub – **Viktorie Spytihněv**. Na obec velikosti Spytihněvi šlo o pozoruhodnou situaci. Dva místní kluby nastupovaly proti soupeřům z celého regionu a přispívaly k rychlému rozvoji kopané v obci. Zájem o fotbal rostl a mezi mladými lidmi se stal jednou z nejoblíbenějších volnočasových aktivit.

První velké úspěchy

Největšího předválečného úspěchu dosáhla Rudá Hvězda Spytihněv v roce 1932, kdy získala titul mistra Slovácka. Následně se probojovala až do republikového finále mezi vítězi obdobných soutěží z celé tehdejší Československé republiky. I když ve finálovém utkání v Praze těsně neuspěla, šlo o mimořádný úspěch, který významně zviditelnil Spytihněv daleko za hranicemi regionu.

Ve třicátých letech pokračoval rozvoj fotbalu pod hlavičkou **Slovácké Sparty Spytihněv**, která navázala na předchozí tradice a pravidelně se utkávala s mužstvy z celého Slovácka, Hané i Valašska. Rozvoj klubu však přibrzdila druhá světová vál-

ka a změny ve sportovních soutěžích, které válečné období přineslo.

Poválečná léta přinesla další rozvoj

Po skončení války nastalo jedno z nejslavnějších období spytihněvské kopané. Slovácká Sparta Spytihněv se dokázala prosadit až do krajského přeboru, který tehdy představoval jednu z nejvyšších soutěží mimo profesionální fotbal. Výborných výsledků dosahovala také mládež. Dorostenci patřili mezi nejlepší mužstva širokého okolí a dokázali se probojovat mezi přední týmy své kategorie.

Po reorganizaci tělovýchovy v roce 1948 pokračoval fotbal pod názvem **TJ Sokol Spytihněv**. V následujících desetiletích se střídala období úspěchů i složitějších sezon, ale fotbal zůstával pevnou součástí života obce. Na domácí utkání chodily stovky diváků a nebylo výjimkou, že za mužstvem na venkovní zápasy vyrážely celé autobusy fanoušků. Tým ze Spytihněvi se tehdy pravidelně měřil s tradičními kluby z Napajedel, Hodonína, Kroměříže, Kunovic nebo Uherského Hradiště.

Povodně fotbal nezastavily

Ani pozdější období nebylo bez významných okamžiků. Silnou zkouškou se staly povodně v roce

1997, které vážně poškodily fotbalový areál. Díky obrovskému úsilí místních lidí a podpoře obce se však podařilo hřiště obnovit a vrátit mu život. Krátce nato následovaly další sportovní úspěchy včetně návratu do vyšších soutěží a oslav dlouhé fotbalové tradice.

Sto let tradice pokračuje

Dnes už fotbal ve Spytihněvi píše svou druhou stoletou kapitolu. Když si připomínáme jména Rudá Hvězda Spytihněv, Viktorie Spytihněv, Slovácká

Sparta Spytihněv nebo TJ Sokol Spytihněv, nepřipomínáme si jen různé názvy jednoho klubu. Připomínáme si generace lidí, kteří věnovali svůj čas, práci a nadšení tomu, aby se ve Spytihněvi fotbal hrál.

Marek Tomašík

Text je zpracován na podkladu fotoknihy Historie fotbalu ve Spytihněvi zpracované Ivanem Kudlíkem a z knihy Dějiny obce Spytihněv od Vojtěcha Cekoty.

Z HISTORIE

Před 185 lety, dne 18. 7. 1841, projel naší obcí první vlak

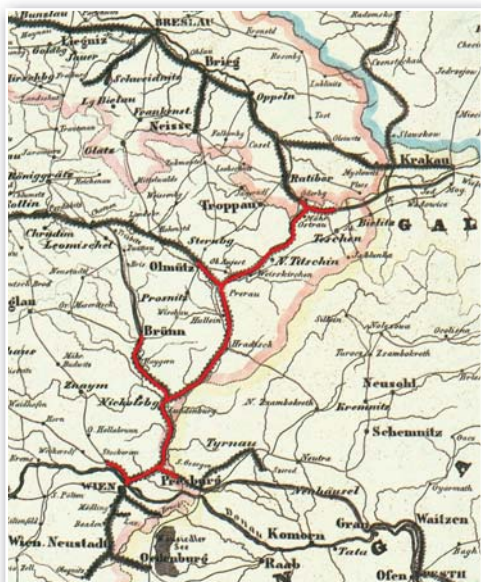
Dnes považujeme železnici za samozřejmost, ale před 185 lety představovala technický zázrak srovnatelný s dnešními vysokorychlostními vlaky či internetem. Trať vedoucí přes Spytihněv vznikla jako sou-

část slavné Severní dráhy císaře Ferdinanda, která měla propojit Vídeň s průmyslovými oblastmi Moravy, Slezska a Haliče. Projekt podpořil významný bankéř Salomon Rothschild a jeho cílem bylo urychlit přepravu osob

i zboží napříč habsburskou monarchií.

Budování trati a první projekty

Budovaná trasa navazovala na dlouhou historii důležitých obchodních cest, které vedly i naší obcí. Želez-

nice byly vybudovány primárně pro nákladní dopravu, přičemž se střídala období, kdy byly budovány a provozovány komerčními subjekty, s obdobími zestátnování, státních investic či státní podpory. Autorem projektu železnice přes naši obec byl již v roce 1829 Franz Xaver Riepl. Přestože se hlavně od 50. let 19. století vozilo uhlí, původní projekt s uhlím vůbec nepočítal. Tenkrát uhlí ještě nebylo pro průmysl důležité, což se záhy změnilo díky změnám v technologii železářství a rozvoji průmyslové revoluce.

Výstavba a první zkušební jízdy

Stavba dráhy z Vídně začala již v roce 1836, ale naplno se rozeběhla v roce 1837. První vlak přijel do Břeclavi 7. července 1839 a první vlak do Přerova přijel již 1. září 1841. Úsek Břeclav–Přerov byl rozdělen do dvou úseků: Břeclav–Spytihněv (65 km) a Spytihněv–Přerov (34 km). Zajímavostí je, že pozemky pro železnici byly vykupovány již s vizí na stavbu i druhé koleje pro obousměrný provoz, aby se tím v budoucnu nezvyšovaly náklady.

Dokončování stavby a rozvoj dopravy

V prvním stavebním oddíle byla dokončena spodní stavba v létě 1840, svršek byl koncem října tohoto roku položen až do stanice Staré Město, která se však v té době jmenovala Uherské Hradiště. Se zahájením dopravy se počítalo koncem roku 1840, ale tuhá zima optimistické plány zhatila. K zajímavostem patří koněspřežný provoz mezi Břeclaví

a Hodonínem, který začal 1. ledna 1841 a sloužil pro přepravu tabáku. Mezi Břeclaví a Uherským Hradištěm projel 27. března 1841 první zkušební vlak, který táhla lokomotiva „New-York“ a tvořily ho jeden osobní a dva ložené nákladní vozy. Cesta trvala dvě hodiny. Doprava na tomto úseku byla zahájena 1. května 1841.

Od května 1840 se naplno pracovalo ve druhém stavebním oddíle, jehož stavbu zabezpečovala firma bratří Kleinů. Stavební činnost byla rozsáhlá, neboť jen u firmy bratří Kleinů pracovalo na 240 polírů, 20 000 dělníků vybavených vlastním nářadím a 62 povozů. Do konce května 1841 byl dokončen železniční spodek a začalo se s pokládkou kolejí.

Z větších staveb stojí za pozornost 45 metrů dlouhý dřevěný most přes řeku Moravu u Napajedel. Tento úsek obsahoval pouze dvě mezilehlé stanice Napajedla a Hulín. Původně byly na tomto úseku jen stanice Břeclav–Hodonín–Staré Město (Uherské Hradiště)–Napajedla–Tlumačov–Hulín–Přerov. Provoz mezi Uherským Hradištěm a Přerovem byl slavnostně zahájen 1. září 1841. Největší oslavy však proběhly při zahájení dopravy z Vídně až do Olomouce dne 17. října 1841, kdy slavnostní zahajovací vlak, který táhla lokomotiva „Olomucia“, byl vítán po své trase davy místních obyvatel i oficiálními hosty.

Rychlost byla závratná, původně mohly osobní vlaky jezdit jen asi 30 km/h, nákladní 9 km/h a od 1842 již cca 40 km/h. Také byl zaveden na traťovém úseku telegraf. Kromě

osobní přepravy tvořila nákladní dopravu zejména přeprava dobytka, zemědělských produktů a dřeva, později také uhlí.

Z dnešního pohledu, kdy výstavba podobných staveb trvá řadu let, je tehdejší rychlost projekce, výstavby i uvedení do provozu téměř neuvěřitelná.

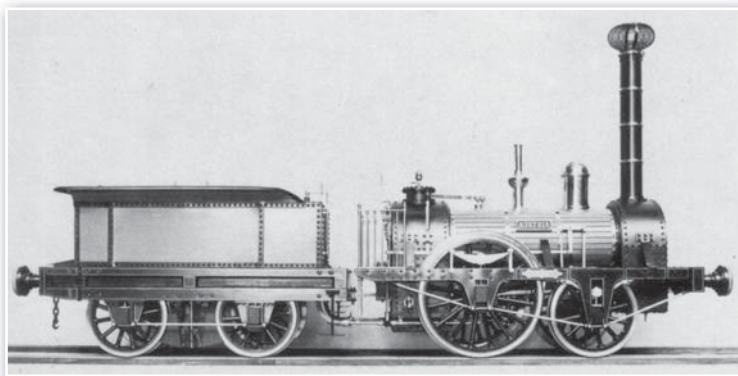
Cestování v době počátků železnice

Zajímavostí je, jak se tenkrát cestovalo. I když byl o cestování po železnici zájem, z důvodu tehdy platných policejních nařízení nebylo cestování vůbec jednoduchou záležitostí. Každý cestující si musel den před zamýšlenou cestou na policejním komisařství opatřit propustku s uvedením účelu cesty, tu si nechat potvrdit v cílovém místě a po návratu ji ještě týž den odevzdat na komisařství v místě bydliště. Přesto se cestování rychle rozvíjelo.

První vlak ve Spytihněvi

První vlak naší obcí projel 18. července 1841. Tenkrát ještě u nás nebyla zastávka, ale bylo vytvořeno několik mostů, neboť obec byla rozdělena tratí na dvě poloviny a bylo potřeba zachovat komunikace mezi částmi Spytihněvi a dalšími obcemi v okolí. I tak byla železnice významným technologickým krokem dopředu, neboť jsme se napojili na nová centra v okolí. Dnes si nedovedeme představit, že bychom u nás železnici neměli. Také takto přijmeme i dálnici.

Marek Tomašík

Když zvony mlčí, ozývají se řehačky

Děti se zapojily do hrkačování, při kterém hrkačky a řehačky nahradily kostelní zvony. Společně tak připomněly starou velikonoční tradici, která má v obci své pevné místo.

foto: Tomáš Kulhánek

Na Bílou sobotu měly premiéru Jarní dílničky s jarmarkem

Na Bílou sobotu 4. dubna jste mohli navštívit akci nazvanou **Jarní dílničky s jarmarkem**. Tato událost byla uspořádána pro širokou veřejnost – místní i přespolní

návštěvníky. Cílem bylo, aby si každý přišel na své.

Na jarmarku byly k zakoupení dekorace s jarní a velikonoční te-

matikou, živé květiny, ale i sladké dezerty. V kavárničce si přichozí mohli zakoupit kávu i něco ostřejšího a posedět s přáteli. Pro nejmenší byl k dispozici dětský koutek. Hlavní

náplní odpoledne byly tvořivé dílničky. Za drobný poplatek si nejen děti mohly vyrobit různé jarní a velikonoční dekorace, nazdobit perníčky či uplést tatar.

Děkujeme všem prodejcům, dobrovolníkům a hlavně návštěvníkům. Společně jsme utvořili velmi příjemné prostředí pro milé setkání v předvelikonočním čase.

Tímto určitě nekončíme!

Dovolte, abychom vás pozvali na podobnou akci v čase předvánočním, a to konkrétně 1. adventní neděli 28. listopadu 2026 v sále kulturního domu.

Tým dobrovolníků

Obec podpořila festival ochotnických souborů

Inscenace Dokud se randí divadelního souboru MonAmour Mních zaplnila v pátek 10. dubna sál napajedelského kina. Konal se zde 66. Divadelní festival ochotnických souborů. Obec se stala patronem tohoto představení.

foto: Marian Vaňáč, Klub kultury Napajedla

Retro LAN party ve Spytihněvi připomněla zlatou éru počítačových her

Kulturní dům se druhý dubnový víkend proměnil v herní doupě plné monitorů, vyšperkovaných počítačových sestav a charakteristického zvuku klávesnic. Ve Spytihněvi se totiž opět uskutečnila tradiční LAN party, která přilákala celkem 29 hráčů a fanoušků klasických počítačových her.

Účastníky tvořilo tvrdé jádro ze Spytihněvi a okolí, někteří ale dorazili i ze vzdálenějších koutů republiky a nechyběli ani návštěvníci ze Slovenska, kteří LAN party ve Spytihněvi navštěvují pravidelně. Každý si na akci přinesl svůj počítač a ty se následně propojily do sítě a umožnily tak společné hraní.

Hráči budovali ekonomiku a vedli armády

Akce byla zaměřena na již legendární a časem prověřené herní tituly staré více než dvacet let, které stále dokážou nabídnout skvělou zábavu. Ze všeobecně známých her můžeme jmenovat například Counter-Strike nebo Warcraft. Došlo na akci, týmovou taktiku i soupeření ve strategiích, kde místo zběsilé střelby šlo o budo-

vání ekonomiky a správné vedení armád. Všichni si užili napínavé souboje, turnaje o ceny a skvělou atmosféru.

Osobní setkání má stále své kouzlo

Vášeň pro klasické staré počítačové hry patří mezi hlavní důvody, proč si LAN party stále nachází své příznivce i v dnešní době moderního online hraní. Během celého víkendu panovala přátelská a uvolněná atmosféra. Mnozí účastníci vzpomínali na dobu svého mládí, kdy podobné LAN party představovaly hlavní způsob společného hraní. Na rozdíl od dnešního online prostředí nabízí osobní setkání možnost okamžitě sdílet radost z vítězství, komentovat průběh zápasů a trávit čas společně. Zároveň probíhala také výměna zkušeností s hardwarem a počítači obecně.

Díky zkušenostem z předchozích ročníků se podařilo zajistit bezkonkurenční technické zázemí. Ti, kteří nás navštívili poprvé, ocenili také vysokou úroveň prostorů kulturního domu. Organizátoři už teď uvažují o dalším ročníku, který snad posune laťku zase o něco výš.

Za organizátory Petr Francálek

Kudlovická vinařská cyklostezka se otevřela cyklistům. Startovalo se ze Spytihněvi

V sobotu 18. dubna se naše obec stala hostitelem speciální cyklistické akce, a to **Otevírání Kudlovické vinařské cyklostezky**. Záměrem této cyklostezky je propojení nejseverněji položených vinařských obcí ležících v našem regionu.

Sraz účastníků byl ve Spytihněvi, přestože naše obec není ani v názvu cyklostezky, ani zde není situován oficiální start – prostory Rejdy jsou prostě ideální. Šlo se asi 200 cyklistů, převážně s elektro podporou, což se brzy ukázalo jako výhodné řešení.

Po zdavicích starostů obcí, kterými cyklostezka prochází, se celý peloton něco málo po 10. hodině vydal podél řeky Moravy do Napa-jedel a odtud do kopců na Pohoře-lice, Halenkovice, Kudlovice, Sušice, Traplice, Jalubí, Babice a podél Baťova kanálu zpět k nám.

Razítka, pohoštění a vinařská ulička

V každé obci si účastníci mohli opatřit průvodní list razítkem a byli pohoštěni. Také si mohli zakoupit vzorek vína či celou láhev od místních vinařů. Z osobní zkušenosti mohu říci, že největší účasti se těšily všechny obce až po Kudlovce a jejich proslulou vinařskou uličku, která byla nejzajímavější a popravdě jedinou částí trasy, která si zasloužila ono přívzvisko „vinařská“. Na spytihněvské Rejdě od 15 hodin probíhal závěrečný kulturní program, kde se střídaly folklorní

soubory zúčastněných obcí a opět se prezentovali regionální pěstitelé.

Nejen víno, ale i pořádné stoupání

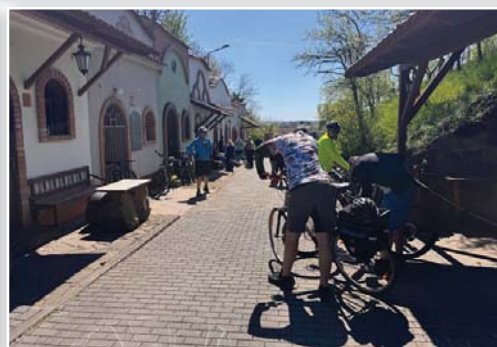
Akce tedy povedená, počasí na brzké jaro luxusní a lidé usměvaví a spokojení. Je otázkou, jestli tato cyklostezka, která není nijak fyzicky značená, a je tedy pouze virtuální, bude využívána. Předpokládám, že kromě Kudlovic už žádné další vinaře nepotkáte, zato budete odměněni spoustou výhledů – pokud se vám tedy podaří plánovaných vrcholů dosáhnout. Převýšení v první části je totiž pro hobby jezdce opravdu „vražedné“.

Tip na pohodovější cykloetapu s výhledy i pochutinami

Můj osobní tip by byl jet od nás na Halenkovice ke Svatým, tam vyjet či vyjít na Hradskou, poté doleva polní cestou do Kudlovic na víno, pivečko v Sušicích či kávu a dort v Traplicích a kolem větrného mlýna v Jalubí se odebrat k domovu. Užijete si jak výhledy, tak dost pohybu na čerstvém vzduchu.

Je tedy na vás, jakou trasu si vyberete, hlavně si to užijte a vraťte se ve zdraví domů!

Vítězslav Valenta

Setkání důchodců nabídlo informace, cimbál i příjemné posezení

V úterý 28. dubna se uskutečnilo další, již tradiční **Setkání důchodců**. Nechyběly informace o dění v obci, historii ani cimbálová muzika.

Při kávičce a zákusku se naši starší spoluobčané z úst starosty dozvěděli něco o připravovaných i probíhajících projektech obce. Následovalo zajímavé povídání Marka Tomašika o historii Sptyihněvi a zá-

roveň připomínka výročí – 980 let od první zmínky o naší obci. O příjemnou atmosféru se po zbytek večera postarala naše cimbálová muzika Rováš.

V každém případě setkání jako pokaždé splnilo svůj účel, skupiny přátel si mezi sebou vyměnily své životní i rodinné zážitky, informace o svých zdravotních potížích i o svých plánech do budoucna. Setkání dává příležitost, jak se dostat do společ-

nosti lidí, které znáte v podstatě většinu svého života, se kterými se nevidíte každý den, a je určitě příjemné si mezi sebou jednou za čas popovídat.

Chtěl bych touto formou oslovit spoluobčany, přátele a známé, kteří dovršili zaslouženého důchodového věku, aby vystoupili ze své domácí zóny a přidali se. Stačí málo. V den konání se dostavte do kulturního domu a uvidíte, že nebudete litovat.

Václav Kraváček st.

Májka stála, tradice pokračuje

K jarním symbolům neodmyslitelně patří „májka, mája, máj.“ I letos pořádala **hodová chasa stavění máje**.

Příprav je opravdu hodně. Máj se musí přivézt, oloupat od kůry, vykopat jámu, zajistit dvojici vzpěr a další nezbytnosti. Děvčata pletou a pantlí věnec z krušpánku, zdobí smrkový vršek. Vzhledem k tomu, že kluků hodařů je málo, pomáhají všichni správní chlapi, kteří vědí, že to není jednoduchá záležitost, ale spíše kumšt.

Kumšt jménem stavění máje

Jsme rádi, že tu máme ochotné a zkušené pomocníky z řad bývalých hodařů, kteří rádi pomohou. Všichni tuto akci berou zodpovědně; je věcí mužské cti dokázat pokořit zemskou přitažlivost a vztyčit vysoký štíhlý kmen. Nutná je skvělá spolupráce a dovednost, aby se kmen nezlomil, neupadl připevněný vršek nebo věnec. Stavění máje probíhá v předvečer 1. května, aby další den máj hrdě stál a stal se na celý měsíc ozdobou obce. Je

nutné jej však hlídat, aby jej přespolňáci přes noc neskáceli a vršek se nestal trofejí, kterou je nutné draze vykoupit. Tato potupa bývá samozřejmě terčem posměchu po mnoho let. Po úspěšném postavení máje se mohou všichni občerstvit pivem z bečky a opéct si špekáčky. Důležitá je i přítomnost diváků a podporovatelů. Také děti pozorně sledují tuto neobvyklou záležitost. Jsme rádi,

že se lidé přijdou podívat a vytvoří příjemnou atmosféru. Mládež se schází o víkendech večer „pod májů“, aby májku hlídala. Na konci měsíce se máj pokácí.

Každá tradice potřebuje své pokračovatele

Stavění máje je jedna z našich tradic, kterou by bylo dobré zachovat dalším generacím. Proto bychom rádi

přivítali další nadšence, kteří by si chtěli vyzkoušet tuto „správnou chlapeckou věc.“ Doufáme, že se příští rok přidají noví zájemci z řad mladých kluků, tatínků, sportovců nebo třeba hasičů. Také děvčata se mohou přijít podívat, o zábavu není nouze. Každý, kdo se cítí být „Spytiňovjákem“, bude vítán!

Gabriela Vavřínková

Spytiňněv nezapomíná: 81 let od konce války

Patří už k jarním tradicím, že se jako zastupitelé setkáváme u památníku obětem 2. světové války před radnicí, abychom uctili památku obětí tohoto konfliktu, který byl ukončen před 81 lety. Nejinak tomu bylo i letos v tichém podvečeru 2. května, kdy jsme se u pomníku před budovou radnice shromáždili, abychom uctili památku šesti ob-

čanů ze Spytiňněvi, kteří v tomto konfliktu přinesli obět' nejvyšší.

Ve světě kolem nás probíhá řada konfliktů, z médií se na nás valí zprávy o válce na Ukrajině, na Blízkém východě či v jiných částech světa. O to víc si dnes uvědomujeme velikost tehdejší oběti i to, že dnešní mír je velmi křehká věc. Současné dění

nám bolestivě připomíná, že strach a bolest ze ztráty blízkých se v dějinách bohužel stále opakují.

Položením věnce a zapálením svící jsme vyjádřili naši tichou pietu. Kéž je toto místo pro nás všechny trvalým mementem, že prožívaná svoboda není samozřejmostí, ale vzácným darem.

Ondřej Hrubý

Do Afriky putuje 70 vybavených batůžků. Také díky vám

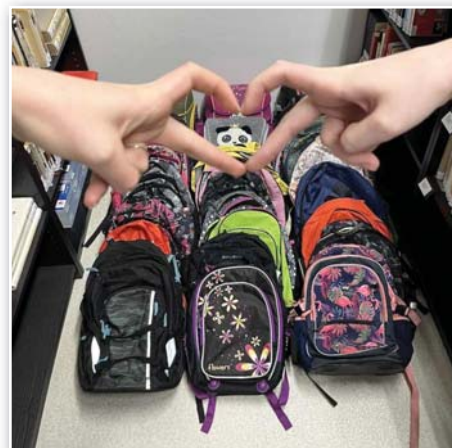
Do tradiční školní sbírky batůžků pro africké děti se letos zapojili i obyvatelé Spytiňněvi. Organizátorkou akce byla mladá studentka.

V dubnu probíhala na naší škole, jako každý rok, sbírka batůžků pro Afriku pod záštitou projektu Mary's Meals. Protože se mi myšlenka pomoci někomu tím, co nám už doma dosloužilo, nebo překáží, a jinde to může ještě hodně pomoci a udělat radost, hodně líbí, zapojila jsem se také jako organizátorka.

Sbírku jsem se pokusila rozšířit i do naší obce. Sice nemám mnoho zkušeností, ale za pomoci hodných a ochotných lidí se podařilo nasbírat kolem 70 vybavených batůžků. Někteří pomohli finančně, za což také velice děkuji – za darované peníze jsme nakoupili vybavení do batůžků. Sbírkou jsme nakonec rozšířili ještě o dětské sandály, kraťasy a trička. Je pro mě povzbuzením, že lidé nejsou lhostejní a jsou ochotní stále pomáhat. Všem moc děkuji!

Bohumila Janíková

foto: FB Stojanova gymnázia, Velehrad

Naši obcí projela cykloštafeta s cílem pomáhat

V úterý 12. května projeli naši obcí cyklisté druhé etapy cykloštafety Move for Hope. Celorepubliková akce se zaměřila na podporu dětí na Haiti.

Štafeta během šesti dní přetnula Česko v celkové délce 550 km. Je to symbolické číslo, tolik korun totiž stačí na to, aby se nasýtilo jedno haitské dítě po celý školní rok.

Druhá etapa štafety mířila ze Zlína do Bučovic. Štafetou pohyb pro dobrou věc neskončil – lidé se v měsíci květnu mohli zapojit individuálním sportováním.

Cestovatel, vtipálek a čajomilka sportovali pro dobrou věc. Výtěžek posloužil na jídlo pro děti z chudých oblastí

Na květnovou charitativní výzvu **Rozhýbej pomoc dětem na Haiti** jsme řekli ano. Náš rodinný tým jsme nazvali „Cestovatel, vtipálek a čajomilka“. Za každý ušlý kilometr sponzoři přispěli třemi korunami, za každý ujetý kilometr na kole jednou korunou. Sportovní aktivitou jsme pomohli zajistit 979 obědů pro děti z Haiti.

Za „čajomilku“ musím říct, že představa o množství denního pohybu byla v mé hlavě na začátku akce větší, než jsem pak v reálném životě stíhala. Pohyb pro dob-

rou věc sliboval také zdravotní bonus. Vidina pomoci dětem pomáhala na túrách, když už docházely síly nebo nás přemohla lenost. Člen týmu Cestovatel se pečlivě ujal měření a zaznamenávání výsledků na stránkách Move for Hope. Nešlo o závod ani o výkon, přesto potěšilo, když náš tým na závěr akce dostal diplom se statistikou a informací o tom, jak jsme pomohli. V průměru každý z našeho týmu uskutečnil pohybovou aktivitu v délce asi 9 km denně, a tím jsme vysportovali 979 obědů pro děti na Haiti. Akce nám připomněla výzvu Ze Spyťáku do Aše, kterou pořádala místní základní škola, i celorepublikovou akci Do práce na kole. S takovými projekty velmi souzníme. Také jste se zapojili? Jak se vám výzvy líbily?

MOVE FOR HOPE 2026

Mary's Meals Česká republika uděluje
DIPLOM
za výzvu „Rozhýbej pomoc dětem na Haiti“

cestovatel, vtipálek a čajomilka

Počet uběhnutých kilometrů	368,6
Počet kilometrů ujetých na kole	435,3
Získáno obědů	979

mary's meals

MOVE FOR HOPE

Ing. Marián Janov
předseda správní rady

A jaký zážitek z akce si odnášíš ostatní členové týmu?

„**Cestovatel**“: Sportovali jsme, běhali, chodili a jezdili na kole před touto akcí a stejně tak budeme sportovat i po ní. Ale v květnu to bylo s další skvělou přidanou hodnotou –

při sportu nás kromě pohybu hrálo u srdce, že pomáháme dobré věci.

„Vtipálek“ (nejmladší člen týmu):

Mně se nejvíc líbilo, jak na mě mamka byla nazlobená, když jsem doma nedojedl svačinu, a řekla: „My tady chodíme pro děti z Haiti, aby měly co do huby, a ty se tu nimráš v kaši s grankem!“ (moc se smál tomu „do huby“, protože mu to přišlo sprosté. Ale my to tu tak říkáme, ne? pozn. mamky)

Cestovatel, vtipálek a čajomilka

Tematické stezky zvou k zamyšlení i procházce parkem

Již druhou tematickou stezku si občané Spytihněvi mohli projít v místním parku. Zatímco únorová stezka byla určena především manželským párům, květnová nabídla rodinám i jednotlivcům povzbudivá slova a otázky k zamyšlení či sebereflexi.

Součástí stezky byl i drobný úkol pro děti. Spočíval v hledání písmenek na jednotlivých stanovištích a následném sestavení tajenky.

Tyto stezky připravujeme ve spolupráci s Centrem pro rodinu Zlín. Zvou ke kvalitně strávenému času v přírodě. Informace o jejich zveřejnění najdete vždy na webových stránkách a infokanálu obce. Trasa začíná u vstupu do parku ze strany fotbalového hřiště.

PV

Máte zájem o další bazárek? Váš názor může rozhodnout

Přestože byl jarní bazárek, co se týče návštěvnosti, úspěšnější než minulý, stále si kladu otázku, zda bazárky i nadále organizovat. Jako pořadatelka vím, kolik času zabere celá organizace a propagace akce – shánění prodejců, navážení oblečení, snaha, aby zboží bylo různorodé, rozšíření možností plateb, zajištění dětského koutku... A potom na akci přijde 30 lidí...

Ať už jste maminka, tatínek, babička... zajímal by mě váš názor na bazárek, ať vím, co můžu zlepšit. Přidávám QR kód s odkazem na malou – anonymní – anketu a prosím vás o vyplnění.

Adéla Adámková

Máte zájem o další bazárek?

anonymní anketa

<https://www.surveio.com/survey/d/F7X-1H5D7A0N1S7D5O>

Dětský den přinesl stovku úsměvů i sladkých odměn

Letošní Dětský den, který se v sobotu 30. května připojil ke Spytihněvskému pikniku, je za námi. Podle rozzářených dětských tváří můžeme s jistotou říct, že se opět vydařil.

Pro malé návštěvníky byla připravena řada zábavných úkolů a soutěží, ve kterých mohli prokázat

svou šikovnost, rychlost i odvahu. Za splnění všech stanovišť čekala na děti zasloužená odměna v podobě sladkého balíčku a čerstvých jahod, za které děkujeme místnímu zahradnictví. Letos jsme rozdali stovku odměn, takže o malé soutěživí rozhodně nebyla nouze. Velkou radost dětem udělaly také projížďky na konicích a nechybělo ani oblíbené malování na obličej.

Děti měly možnost dozvědět se něco nového o přírodě a činnostech, se kterými se běžně nesetkávají. Velké poděkování proto patří místním myslivcům a rybářům, kteří si i letos našli čas a ochotně dětem představili svou činnost.

Děkujeme všem, kteří přišli, a těšíme se zase příště!

Tatínci
foto: Ota Hofr

Spytihněvský piknik spojil generace. Nabídl hudbu, zábavu i skvělé občerstvení

Letošní ročník tradičního Spytihněvského pikniku byl svým způsobem netradiční – spojil se s Dětským dnem, což návštěvníkům

přineslo pestrý program pro všechny generace. Celým dnem provázel známý moderátor a herec Slovákého divadla David Vaculík.

Bohaté chuťové zážitky pro každého

O gastronomické zázemí se postarali regionální prodejci.

Skvělé jídlo zajistily napajedelský Bar U nás a Dede Burger, zlínská Rud's pizza a Food Place ze Zlína-Malenovic. Milovníky sladkého potěšila oblíbená cukrárna Levandule z Napajedel a nechyběla ani cukrová vata z Halenkovic. O chuťové pohárky dospělých návštěvníků se starali místní vinař Josef Obdržálek a Michal Hruška z Kudlovic.

Kulturní program od folklóru po rock

Kulturní program zahájila cimbálová muzika Dolňáci pod vedením našeho rodáka Milana Skříčka a milovníci folklorní muziky si přišli na své. Odpoledne patřilo modernějším rytům – pódium ovládla rocková skupina MIKRock

z Uherského Hradiště, která publikum potěšila sérií známých českých i světových hitů. O večerní program se postarala rock-popová kapela Kumpáni, také z Uherského Hradiště, která mnoho lidí roztančila a pobavila.

Slovo organizátora na závěr

Z pohledu organizátorů této akce bych si dovolil malé postesknutí. Mrzí nás malý zájem a malá

účast spoluobčanů. Jako by se z našich životů vytrácel zájem o společné posezení se známými, přáteli či sousedy.

Rád bych na závěr všechny pozval na nadcházející akci Svátek slavi Spytihněv, která se uskuteční 6. července. Těšit se můžete na bohatý program včetně vystoupení zpěvačky Olgy Lounové.

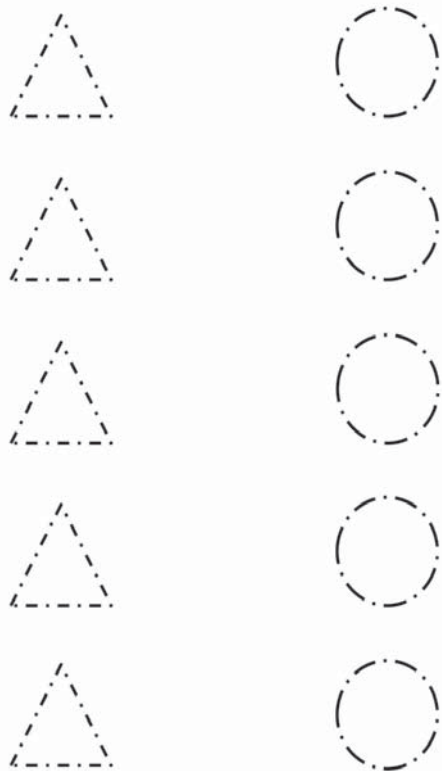
Václav Kraváček st.

Foto: Ota Hofr

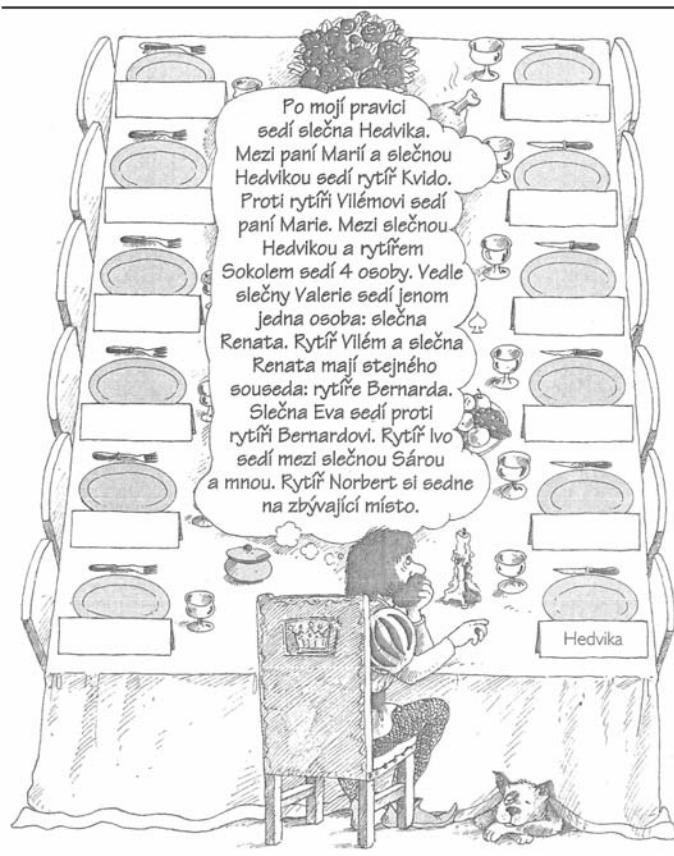

V září u trénování paměti na shledanou

- 2. Koordinace oko-ruka, spolupráce obou mozkových hemisfér.**
Vezměte do obou rukou tužku. Levou rukou budete po přerušovaných čarách kreslit obrysy trojúhelníků, pravou rukou obrysy kruhů. Ale pozor! PRACUJEME OBĚMA RUKAMA SOUČASNĚ!

- 8. Logická úvaha.** Rytíř Evžen pozval na hostinu své přátele. Podle jeho popisu je správně usadíte kolem stolu. Jména účastníků vepište na jmenovky. (Doporučuji začít slečnou Sárrou a rytířem Ivoem). Na rubu si své řešení můžete ověřit.

Správné řešení:
 Po pravici rytíře Evžena sedí Hedvika, Kvido, Marie,
 Eva, Norbert a rytíř Sokol.
 Po levici rytíře Evžena sedí Ivo, Sára, Vilém,
 Bernard, Renata a Valerie.

Úkoly připravila trenérka paměti Ivana Bičanová.

Semestr s vůní exotiky zakončila VU3V po asijsku

Jižní Asie – nejpestřejší exotika naší planety. Tak se jmenoval studijní kurz v uplynulém semestru VU3V, který nás opravdu oslovil.

Líbilo se nám cestovat po všech zemích Jihovýchodní Asie, nejvíce však překvapil Singapur. Semestr jsme zakončily stylově po asijsku – mističkou sušených cvrčků!

VU3V je otevřena všem zájemcům z řad seniorů. Studujeme, bavíme se, cestujeme... A upřímně, většinou ochutnáváme mnohem lepší věci než sušené cvrčky.

VU3V poznávala slavné brněnské vily

Vila Tugendhat – světově známá a krásná. A není jediná! Účastnice VU3V se v pátek 5. června vydaly do Brna za poznáním dalších působivých vil.

Inspirací pro výlet po brněnských vilách nám bylo vybrané téma nadcházejícího semestru s názvem *Osobnosti české moderní architektury 20. století*. Nejprve jsme šly po stopách Tugendhatovy rodiny. V secesní vile **Löw-Beer** vyrůstala Greta Tugendhat se svými rodiči. Po cestě poklidnou zahradou jsme už zahlédly obrysy samotné **vily Tugendhat**. Pozemek v horní části zahrady jí věnovali rodiče ke svatbě a spolu s ním prý i neomezený rozpočet na stavbu vily. Z její terasy se nám otevřel úžasný výhled na Špilberk i věže kostelů. Přesvědčily

jsme se, že nejen vybavení vily, ale i její celkové umístění je jedinečné.

Jiný příběh, možná ne tak známý, ale silný a působivý, jsme vyslechly při komentované prohlídce **vily Stiassni**. Tu si nechal postavit brněnský textilní továrník pro svou rodinu, která však po necelých deseti letech musela před nastupujícím nacismem uprchnout do zahraničí. Tolik zajímavých informací a technických detailů v interiéru! Víte třeba, proč měla rodina trezor umístěný v koupelně? Elegantní vila s přilehlou zahradou i kavárnou ve stylu 30. let na nás udělala velký dojem.

Těšíme se, co nového (nejen z architektury) přinese podzimní studium.

Hana Kolaříková

OSOBNOSTI ČESKÉ MODERNÍ ARCHITEKTURY

20. STOLETÍ

**ZAČÍNÁME
VE STŘEDU
7. ŘÍJNA 2026
VE 14 HODIN,
MÍSTO BUDE
UPŘESNĚNO.**

Seznamte se s významnými českými architekty
20. století a jejich výjimečnými díly, která
formovala tvář našich měst i krajiny.

CYKLUS 6 PŘEDNÁŠEK
Vzdělávání, které inspiruje
a otevírá nové obzory.

CENA: 400 Kč / 6 PŘEDNÁŠEK
Virtuální Univerzita
třetího věku.

vu3v.cz

KNIHOVNA

Beseda nabídla dobrodružství v Indonésii

V březnu zavítali návštěvníci knihovny při cestovatelské besedě do Indonésie – země 17 tisíc ostrovů. S Antonínem Hrabícou během večera procestovali dva z nich – Kalimantan a Sumbu.

Společně pozorovali orangutany, nakupovali exotické ovoce na vodním trhu, tkali ikat v domorodé vesnici s vysokými doškovými střechami a naživo viděli, jak se střílí z opravdové foukačky.

Knihovnu zaplnilo asi 60 účastníků. Jsme rádi, že vás besedy baví.

V knihovně byl lev, Harry Potter... a žáci ze základní školy

V dubnu děti navštívily místní knihovnu. Při jedné návštěvě jim paní knihovnice představila knihu *Lev* v knihovně, která ukazuje, jak se má v knihovně správně chovat. Při další návštěvě se žáci ponořili do Kouzelného světa *Harryho Pottera*. Po obou programech si děti vyzkoušely řadu zábavných aktivit a úkolů.

HK

Knižní tipy

Černý kos – Jiří Klečka

Každý čtenář čeká každý rok na nominanty soutěže Magnesia Litera s jistou nedočkavostí. Z letošních titulů mě již svou anotací zaujal román Jiřího Klečky. Téma, které autor zpracovává, je z balíčku těch, o kterých nechcete ve svém životě ani přemýšlet. **Únosy malých chlapců. Přihlédnete-li k tomu, že jde o inspiraci reálným příběhem, který se odehrál v 70. letech v Americe, můžete předpokládat, že se při čtení nebudete nudit.**

Černý kos je přesně ten typ thrilleru, který se vám nezavrtá jen do hlavy, ale hlavně pod kůži. Už od prvních kapitol visí ve vzduchu něco těžkého a neklidného, jako bouřka, která se pomalu blíží a vy víte, že až udeří, nebude cesty zpět. Autor si dává načas, postupně skládá jednotlivé střípky příběhu a buduje tíživou atmosféru postupně.

Postavami jsou lidé se svými chybami, bolestmi, minulostí i strachem. O to silněji funguje celý motiv manipulace, zneužívání a bezmoci, který je zpracovaný citlivě a bez zbytečné explicitnosti. Autor nesází na šok za každou cenu, a právě díky tomu mají některé scény ještě větší dopad. Mnohé si tak domyslíte sami a o to víc vás bude mrazit.

Název knihy podle mě dokonale vystihuje její atmosféru. *Černý kos* zde nepůsobí jen jako obyčejný symbol temnoty nebo neštěstí. Je to tichý pozorovatel, nenápadný stín v pozadí, který připomíná, že **skutečné zlo často nepřichází hlasitě, ale tiše a téměř neviditelně**. Stejně funguje i celý příběh. Na povrchu civilní svět, pod ním bolest, manipulace, vina a strach.

Knihu jsem si dopřála ve verzi audioknihy a musím říct, že to byla dobrá volba. Četba Kajetána Písařovice posouvá celé dílo ještě o level výš.

Černý kos není jen detektivka. Je to psychologický thriller s výborně vystavěným napětím, silnými emocemi a tématem, které není vůbec snadné číst. Přesto, nebo možná právě proto, jde o knihu, která ve mně zůstane ještě hodně dlouho. Temná, bolestivá, ale zároveň mimořádně lidská.

Kluk v kopačkách – Markéta Bolfová

Kluk v kopačkách od Markéty Bolfové je přesně ten typ knihy, který malé čtenáře okamžitě vtáhne do hry. **Fotbal, nová škola, rivalita, kamarádství a k tomu dědeček přezdívaný Divnovous se záchrannou stanicí pro zvířata? Jasně!**

Příběh Tomáše, který se musí odstěhovat od kamarádů na druhý konec republiky, je svižný a plný situací, které děti dobře znají. Nový kolektiv, posměšky spolužáků i snaha někam zapadnout působí přirozeně a uvěřitelně. Souboj s namyšleným Michalem dodává příběhu správné napětí a fotbalové zápasy mají výbornou energii.

Velkým plusem knihy je **humor a nenásilné předávání důležitých témat, jako jsou přátelství, fair play nebo odvaha postavit se problémům**. Prostředí Hejkalky dodává příběhu hřejivou atmosféru.

Knihu se čte rychle, je akční a lidská, text je přehledný a doplňují ji vtipné ilustrace Lukáše Fibricha, které by si člověk přál na každé druhé stránce. Jde o bezva čtení pro děti zhruba od 8 do 13 let, hlavně pro malé fotbalisty, ale pobaví i ty, kteří sport normálně moc neřeší.

Kristýna Marková

PRÁZDNINOVÁ OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY

pondělí 15–18 hod.

SPYTIHNĚVŠTÍ (NE)OBYČEJNÍ LIDÉ MEZI NÁMI

Je mu vlastní disciplína a řád. Neukázněnost nemá rád a dá to jasně najevo. Ač ochotnický herec, na nic si nehraje. Když něco hrál, pak fotbal nebo hokej. Stále hladce oholená tvář zapadá do jeho konceptu zásadovosti. Jsou to rysy generace, pro kterou slovo platilo a povinnost byla samozřejmostí. Jestli někde platí, že věk je jenom číslo, u tohoto muže rozhodně. Nejstarší žijící spytihněvský ochotník – FRANTIŠEK MITÁČEK.

Na léta strávená u ochotnického divadla společně vzpomínala také manželka Danuše Mitáčková a Marie Kolaříková, která s panem Mitáčkem odehrála řadu her. Vzpomínkou z dětství se připojila dcera Eva Pisarovská. Během povídání se všichni navzájem doplňovali a připomínali si jména herců, divadelních her a historky nejen kolem divadla.

Jak jste se k ochotnickému divadlu ve Spytihněvi dostal?

V roce 1951 jsem odjel jako učeň modelářství do Liberce. Bývali jsme tam na starém zámku. V divadle F. X.

Šaldy zrovna nacvičovali hru Duchcovský viadukt nebo Sedláci u Chlumce a nás tam nalákali a nacvičovali jsme komparz. Ale po roce si nás Slavia Motor stáhla, protože v Napajedlích udělali učiliště. Ve Slavii se začal budovat nový divadelní soubor. Ve Fatře byl Vojan a ve Slavii nebylo nic, tak se tam dala parta dohromady. Do vojny jsem hrál spíš v Napajedlích, než tady. Na zkoušky jsem jezdil na kole. A jak jsem se oženil, už bylo víc povinností, tak jsem tam skončil a začal jsem hrát ve Spytihněvi.

Měli jste v rodině vztah k divadlu?

My jsme hráli všichni. Když ve Spytihněvi začínalo divadlo, tak to byly prakticky dvě rodiny. Tomášťáci – ti vedle naší stolárny, Berca Tomášťák (téměř naproti školy, pozn. red.) a my, Mitáčci. No a pak byl „Peša“ – Josef Tomášťák za dráhou – ten, co hrával na varhany a doprovázel i v divadle. Můj otec hrál divadlo. Hrál jsem s ním Kutnohorské havíře. Můj brácha Hynek režíroval a také hrál. Když jsme byli na fotkách já a on, byli jsme stejní a lidé si nás pletli. Brácha Jaryn spíš pomáhal stavět kulisy.

Pan Mitáček si zahrál divadlo nejen spolu se svým tatínkem (Kutnohorští havíři), ale také se svou dcerou Evou Pisarovskou v inscenaci *O veselém hrobaři*.

Paní Pisarovská, jak Vy vzpomínáte na divadlo? Vedli vás rodiče k divadlu, nebo jste sama chtěla hrát? (vzpomíná a obrací se na tatínka, Františka Mitáčka)

Eva Pisarovská: Asi tím, žes ty chodil hrát... Vzali jste nás prostě jako rodinné příslušníky. Nepamatuju si, že bych s tím měla problém. Ne, určitě se mně to líbilo, akorát, že já jsem asi větší trémistka, než ty.

Pane Mitáčku, a Vy jste mívál trému?

Ne. Trému jsem nemíval.

Kde jste zkoušeli?

Různě, kde byla možnost. U nás ve stolařské dílně. V hospodě u Žůrků (*dnes Stará hospoda, pozn. red.*) za plentou. U Žůrků jsme v pátek nebo ve čtvrtek nastoupili, postavili komplet celé jeviště, bylo složené pod šopou. Elektřinu bylo potřeba nachystat. No a odehráli jsme divadlo v sobotu, v neděli a v pondělí jsme museli jeviště zase rozebrat, protože se otevřela hospoda. A tam při představení bývaly stoly všude, i ještě v přístavku. U Pospíšilů (*vedle školy, dům už nestojí, dnes zčásti parkoviště u ZŠ, pozn. red.*) – tam bylo jeviště postavené pořád, byla tam vysoká litinová kamna a vždýcky, když se hrálo, tak se muselo zatopit. Tam byl velký sál, byla to tělocvična a bývala tam hospoda. To bylo prakticky divadlo orelské. V Žůrkové hospodě hráli zase Sokoli.

Zpěvy jsme trénovali u sousedů Tomáščíků, protože oni měli doma harmonium. A ještě jsme trénovali u Peše Tomáščíkového za dráhou. Tam jsme začali trénovat operetku *Na tý louce zelený*, to už se ale neodehrálo.

Která postava Vám přirostla k srdci?

Nejradši jsem měl Hrobaře (*z inscenace „O veselém hrobaři“, která se hrála v roce 1972; pozn. red.*). A potom v *Podskalákovi*, jak jsme zpívali a hráli s Mařenkou Ulmanovou-Kučerovou

Marie Kolaříková: Ve hře *O veselém hrobaři* jsem hrála kmotru Smrt a Vy jste pro toto představení dělal truhlu, ze které jsem musela nepozorovaně vylézt.

Ano, byl jste společně s bratry známý výrobou divadelních kulís a rekvizit.

Ano, to jsme všechno dělali sami – u nás v dílně, z našeho materiálu a v našem volném čase. A také jsme spolupracovali se Slováckým divadlem a na hru *Okénko* jsme od nich dostali scénu. Byla to krásná knihovna.

Měl jste nějakou vysněnou hlavní postavu?

Měl! Mlynáře v *Lucerně*, ale neměl jsem na to postavu. Hrál ho Ruda Kraváček.

Paní Mitáčková, chodila jste se dívat na ochotnická představení, kde hrál manžel?

Danuše Mitáčková: Jo, on byl furt v trapu. Všechno jsem musela udělat za něho. (*směje se*) Když měli tady představení, tak jsem chodila. Ano! I když jeli ven... Všude jsem s nimi jezdila. Byli jsme ve Vysokém, v Luhačovicích, na Slovensku v Topolčanech (*vzpomínají společně na cesty s divadlem*). Já jsem s ním jezdila všude. Na fotbaly, na hokej, na divadlo. Všude.

František Mitáček: Byl jsem přeborníkem gottwaldovského kraje v cyklistice, hrál jsem fotbal (to jsme ještě hříšně seklí kosama!), hokej, volejbal, tenis.

Danuše Mitáčková: A šel do dílny. „Jdu dělat,“ říkal. Pozdějc dojdou, na prostředku dílny velký stůl a s tetou Kudlíkovou hrál ping-pong. Tak dělal! (*směje se*)

Pane Mitáčku, co pro Vás byla větší láska? Když pominu paní Mitáčkovou... Sport, nebo divadlo?
Všechno.

Byl jste prý výborný herec, uměl jste vždycky text, byl jste disciplinovaný. Měl jste rád improvizaci, nebo jste se raději držel textu?

Ne, mně to bylo jedno. Jak jsme hráli *Okénko*, chodil jsem na jevišti a říkal jsem: „Co to je? Nějaké cizí slovo...“ A měla tam v tu chvíli vejít herečka. A pořád nešla. A já jsem pořád chodil a nic, tak povídám: „Co to jenom může být za slovo? Nevím... Já se jdu zeptat trafikanta!“ Vyběhl jsem ven a herci tam pletkali. Zapomněli, že mají jít na scénu. Nadal jsem jim. Ale potichu.

Marie Kolaříková: Pan Mitáček byl někdy přísný. Někdy přišel ne úplně ve veselé náladě a třeba ho ještě někdo v divadle našel. A to on dal najevo.

Danuše Mitáčková (*obrací se na manžela*): Ty jsi moc upřímný.

František Mitáček: No, to je... (*přemýšlí*) Já jsem... nehledal slova. Nezakrýval jsem to, co si myslím.

Společně vzpomínají, jak si někteří chlapi při zkouškách „přihli“ a pan Mitáček chtěl, aby to jelo, a tak byl „naohněný“. Shodují se, že mnohdy právem.

A hrálo se líp, když si někteří „přihli“?

Pan Kramoliš, to byl náš režisér v Napajedlích, vždycky říkal: „Štampelku rumu, dal sis?“ Všem to říkal.

Nápovědu jste měli?

Měli. Květu Topičovou a Věru Šenkeříkovou-Zámečnickovou a úplně první, co si pamatuju, že napovídala, byla taková malá tetička z Písku, která i roznášela poštu. Nejdřív se napovídalo z portálu, to byla taková kukaňa na pódiu, a později už ze zákulisí.

Zavzpomínejme na režiséry, jak se Vám s nimi pracovalo?

U Žůrků nás režíroval Josef Houšť, pan Topič, Dušek, Šolar, brácha Hynek, i já jsem něco režíroval a potom nám dělal režii vrchní osvětlovač ze zlínského divadla pan Kalvoda. Když nás režíroval pan Šolar, udělal jsem dva kroky. „Stop!“ Tři kroky. „Stop!“ On nás tak zastavoval. A pak mě Grosser seřval, že chodím jak panák.

Pan Šolar režíroval *Než kohout zazpívá*, hráli jsme to ve Vysokém, a velice se ho tehdy dotklo, že jsme nedostali nějakou cenu. Protože Náčelník, tak říkám bráchovi, nám to ve Vysokém zbabral. On byl už značně „unavený“ a v tom představení byl velice špatný. Byli jsme tam ve hře gestapem zavření ve sklepě a on řekl: „Tam žila hromada brambor.“ A měl říct „Tam hnila (*zdůrazňuje*) hromada brambor.“ Ale z toho Vysokého nám ještě roky posílali pozdravy.

Měl jste nějakého oblíbeného kolegu-herce, s kterým se Vám dobře hrálo?

Ne. To, co jsme hráli, to všechno bylo dobré. Se všemi jsem byl kamarád.

Kolik lidí chodívalo ve Spytihněvi na představení?

(*rozzáří se*) Dřív moc! Začalo divadlo, lidi chodili a neměli lístky, protože každý z herců si koupil lístky pro známé a bylo u nás vyprodáno. Ale ke konci už to tak nebývalo. Na kulturáku už to bylo někdy slabší. Ale u Žůrků to bývalo narvané.

Kolik dřív stálo představení?

Tři, pět korun.

Zmiňujete kulturní dům. Kdy se začalo hrát tam?

Kulturák se začal stavět v 65. roku a otvírali jsme ho veselohrou *Kašpárek a Náci*. Měli jsme tam místnost pro divadlo, zeď byla plná různých diplomů.

Marie Kolaříková: Tam jsme se maskovali, maloval nás pan Kučera – Džonek, zahrádkář, fotograf, co bydlel na Ančincovém. Říkal: „Ty rty si nikdy nemaluj až do konce, abys neměla širokou pusou.“

František Mitáček: S tím malováním jsi mně připomněla... Na vojně jsme hráli fotbal, hokej a jezdili jsme s takovým pořadem po JZD. Měl jsem teda s sebou na vojně krabici šminek. Kdysi jsem seděl na cimře, maloval jsem se zrovna za staříka a ozval se někdo od stráže: „Vojín Mitáček. Na stanoviště!“ Povídám: „Trhni si

nohou!“ „Je tady soudruh kapitán Hošek.“ „Ať mě políbí v ...!“ A šminkoval jsem se dál. Rozevřely se dveře: „Už jsem tady a ty půjdeš na patnáct dní do basy.“ A šel jsem do basy. Byl tam skutečně opravdový kapitán Hošek. No ale na druhý den došel do basy: „Pust'te ho. Musí hrát hokej.“

Vybavíte si nějakou historku, kdy se v divadle něco nepovedlo?

Jednou jsme hráli na takovém provizorním jevištiátku postaveném na bečkách a tam jsme tančili „hudské“. To se tak popojíždí (drobné klouzavé kroky po zemi, kdy tanečníci jakoby „jedou“ nebo „šoupou“ nohama). Jak jsme tak všichni jezdili, najednou jsme sjeli i s celým jevištěm mezi lidi. Všude prachu, dýmu. Všechno popadalo. Já jsem dělal komentátora, a tak až se to trochu utišilo, tak jsem vystoupil: „Lidé, nerozcházejte se, my to dohrajeme dole.“ A vzápětí se začala zdvihát část kulis a to ještě Franta vystrčil z trosek hlavu a volal: „A ještě jsem tu já.“

Bylo tehdy také zvykem dávat hercům po představení dárek?

Taky. Párkrát. Květiny. Někdy jsme na festivalu dostali dárkový koš.

Chodívali jste s manželkou na divadlo v Napajedlích, do divadla ve Zlíně, potom jsme shodou okolností sedávali dlouhá léta vedle sebe ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti. A někdy si Vás pamatujete, jak jste při představení kroutil hlavou. Jak hodnotíte dnešní divadlo?

Byli tam výborní herci. Nelíbilo se mně, když to zmodernizovali. A s těmi herci jsme se už za ta léta znali. Když jsem šel po Hradišti a potkal jsem některého, tak jsme se zastavili a povykládali. Jak skončil režisér Stránský, tak jsme už do divadla přestali chodit. Všechno pryč. Víš, říkám si „Vzpomínky jsou krásné, jenom si jich pamatovat.“

Ptala se Hana Kolaříková

ŠKOLA

Školní rok je v cíli

Konec školního roku se nezadržitelně blíží. Nastalo období uzavírání známek, školních výletů i dojemného loučení s našimi nejstaršími školáky, kteří po prázdninách vykročí za hranice Spytihněvi na druhý stupeň základní školy.

Uplynulé měsíce byly naplněny nejen povinnostmi a učením, ale také mnoha zážitky, úspěchy i drobnými překážkami, které jsme společně překonávali. Každý žák ušel svůj vlastní kus cesty – někdo udělal velký pokrok ve vědomostech, jiný v sociálních dovednostech nebo ve vytrvalosti. Na všechny jsme právem hrdí.

Loučení s pátáky

Toto období je vždy plné emocí. Radost z dosažených výsledků se prolíná s očekáváním letních prázdnin, ale nechybí ani špetka nostalgie při ohlédnutí

za společně prožitým časem. Loučení se s pátáky je každoročně výjimečné – děkujeme jim za vše, co do života školy přinesli, a přejeme jim mnoho štěstí, úspěchů a správných rozhodnutí na jejich další cestě.

Díky patří pedagogům i rodičům

Velké poděkování patří také všem pedagogům za jejich trpělivost, nasazení a podporu, s nimiž své žáky provázeli po celý školní rok. Stejně tak děkujeme rodičům za spolupráci a důvěru, kterou škole věnovali.

Přejeme všem žákům, učitelům i rodičům krásné, slunečné a především klidné prázdniny plné odpočinku, nových zážitků a společných chvil s blízkými. Na všechny se budeme těšit opět v novém školním roce – s novou energií, nápady a chutí učit se i objevovat.

*Miroslava Klímová
ředitelka školy*

Do školy přišly pohádkové bytosti

Usměvaví prvňáčci

Z florbalového turnaje ve Spytihněvi si mladí hráči odnášejí bronzovou medaili! V zápase *O pohár starosty Huštěnovic* vybojovali 4. místo.

Ve školní družině jsme se setkali se zajímavými lidmi. Přišel k nám rybář, myslivec a zdravotní sestra – všichni nám povyprávěli o své práci a zkušenostech ze svých oborů. Také jsme se společně vydali do místní knihovny.

Školní projekty: Žáci 4. třídy v literatuře zpracovávali báseň *Co všechno musí udělat jaro*, ve výtvarné výchově tvořili projekt *Naše vesnice* a v rámci programu *Ovoce do škol* si všechny děti užily ochutnávku ovoce.

Školní projekty: Žáci 4. třídy v literatuře zpracovávali báseň Co všechno musí udělat jaro, ve výtvarné výchově tvořili projekt Naše vesnice a v rámci programu Ovoce do škol si všechny děti užily ochutnávku ovoce.

Žáci se zapojili do sbírky a vybrali přes 6 000 korun

Do 30. ročníku celonárodní sbírky Český den proti rakovině se zapojila i naše škola. Typickou kytíčku měsíčku lékařského jste si mohli v týdnu kolem 13. května zakoupit v naší základní nebo mateřské škole, případně od skupinek žáků v ulicích Spytihněvi. Do akce jsme se zapojili poprvé a podařilo se nám prodat 195 kytíček a vybrat pro dobrou věc 6 305 Kč.

Moc děkujeme všem dárcům.

ŠKOLKA

Děti z MŠ objevují stále něco nového

Jaro je obdobím probouzející se přírody, prvních hřejivých slunečních paprsků a nových zážitků. Také v naší mateřské škole jsme si užívali krásné jarní dny plné her, tvoření, objevování a radostných setkání.

Jaro jsme přivítali 19. března tradičním **vynášením Moreny k řece Moravě**. Děti se seznámily s lidovým zvykem loučení se zimou a společně přivítaly příchod jara.

Poslouchali jsme pohádku a cestovali do vesmíru

Dne 24. března nás potěšilo **divadelní představení Harfičková pohádka**, které nám přineslo mnoho zábavy i poučení.

Dalším zajímavým zážitkem bylo 14. dubna **mobilní planetárium**, kde děti zhlédly pohádky promítané v kuli a nahlédly do tajů vesmíru.

Hráli jsme na flétnu a poznávali život včel

V květnu proběhl ve třídě „Sluníček“ **flétnový minikurz**, který pro nás připravila ZUŠ Napajedla. Děti si mohly vyzkoušet hru na flétnu a seznámit se s hudebním nástrojem zábavnou formou.

Už víme, jak stolovat, i kdo je klaun Brdík

Koncem května zavítalo do mateřské školy **Divadlo Truhlice** s představením zaměřeným na správné stolování a společenské chování u stolu.

Jarní období jsme zakončili **oslavou Dne dětí**, kdy mezi nás zavítal klaun Brdík, který svým veselým programem vykouznil úsměvy na tvářích všech dětí.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě těchto akcí. Děti si odnesly mnoho krásných zážitků, nových poznatků a radostných vzpomínek. Těšíme se na další společná setkání a dobrodružství, která nám přinese závěr školního roku.

ŠKOLIČKA

Ve školičce také sportujeme a tančíme

V našem pondělním programu mají své pevné místo společné pohybové hry a tanečky. K tomu nám výborně slouží prostor sportovní haly. Zde se na začátek vždy trochu rozběháme, respektive střídáme chůzi a lehký běh podle rytmu hudby. Poté utvoříme velké kolo či dlouhého hada. K našim pohybovým aktivitám využíváme také obruče, padák, barevné míčky, papírové roličky a mnoho dalších pomůcek.

PV

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA RUDOLFA FIRKUŠNÉHO NAPAJEDLA

Mladí hudebníci a výtvarníci ze Spytihněvi představili své umění

Žáci ze Spytihněvi, kteří studují na ZUŠ Rudolfa Firkušného v Napajedlích, jsou velmi aktivní a šikovní muzikanti a výtvarníci. V posledním období se prezentovali na několika významnějších akcích.

Sbor HeXaM nastudoval minioperku

V sobotu 25. dubna účinkovali Nela Váchová, Veronika Týznerová a Patrik Mikulka v představení Šípková Růženka. Tuto minioperku v kostýmech nastudovali ve výuce pěveckého sboru HeXaM.

Žáci si zahráli ve zlínském divadle i na Open Air koncertě

V rámci celonárodního festivalu ZUŠ Open se konaly dvě akce. Dne 17. května si žáci Alžběta Minaříková, Martin Růžička a Vladimír Vráb zahráli v Městském diva-

dle Zlín – Studiu Z. Bylo to jejich první veřejné vystoupení se ZUŠkapelou, ve které hrají prvním rokem. V repertoáru měli pět poprockových písní a zvládli se s novou situací poprat statečně.

Dne 27. května se uskutečnil Open Air koncert naší školy na nádvoří Nového kláštera v Napajedlích. Vedle ZUŠkapely na tomto koncertě zahrál houslista Otto Šaler ve smyčcovém souboru Strunky, v sólové hře se představil Jiří Giesl na saxofon, Dominik Mikulka a Mikoš Marek na bicí.

Pět absolventů završilo studium na ZUŠ

V tomto školním roce absolvovalo I. stupeň studia na ZUŠ pět žáků ze Spytihněvi.

Na vernisáži absolventské výstavy v napajedelském muzeu představily své práce Ella Kočendová a Amálie Vavřínková.

Absolventský program v Koncertní síni Rudolfa Firkušného zahráli klavíristka Veronika Večeřová a houslisté Amálie Vavřínková a Otto Šaler.

H. Kunertová

Dračí oko, Amálie Vavřínková

Květ ibišku, Ella Kočendová

Otto Šaler

Amálie Vavřínková

Veronika Večeřová

MOJE VZPOMÍNÁNÍ

Co už v dědině neuhlédnem 4

Další moje – už čtvrté – zpomínání, co už včilka v dědině neuhlédneme – nepotkáme, neuslyšíme.

Tak třeba jak stařenka sedí na zemi, pod sebou má pytel, aby nepřechládla a přitisklů husu, z které škube nadýchané, jak padlý sníh

bílé, péří. Husa co chvíli zakejhá, protože ju to zabolí a stařenka jí praví: „Enom vydrž, husičko, záraz to bude, ještě mosíš vydržat!“ Kdepak, nebylo, trvalo to ještě hodnou chvíli, než si husa oddechla od škubání.

Ani toto neuhlédnem: Než sa huse zabíjaly, ich jakýsi týdeň, postupně den co deň, krmívala šlíškama, aby byly sádelnatější. Hmotu na šlíšky si vařila v kastrólu na šporheltě ze šrotu (zemleté obilí), po vychladnutí ušúla v rukách šlížek, usušila v trubě.

Husu přisedla, otevřela i zobák a šlízek prstem ruky do husy zatláčila až do volata, po chvíli oprubovala, až bylo vole plné, přestala s krméním. Ze zkušenosti už věděla, kolik šlíšků sa do volata vejde (já si to nezpomínám, kolik dní husu krmila), **potom byla zavřítá husa v králíkární, aby neměla moc pohybu.**

Také tak sa krmívaly kačeny, no a moráci a morky – ty zas ořechama. Celý ořech vtlačila prstama do volata. Začínala první deň jedným ořechem a pokračovala až do 40 a zpátky od 40 do jednoho. **A věřte, lebo né, morák vážil 19 kg a morka 6–7 kg.**

Dyž sa morák tak těžký zabíjál, mosél staříček ho přikryt kolečkama, enom mu z nich trčala hlava a eště měl kumšt ho zařezat, kolečka na něm udržat, aby ho aj s něma nepřevrátil. Říkalo sa, že moráci mají devatero druhů masa. Tož tak to dřív chodívalo.

Ráda, coby děcko, sem slýchávala, jak stařenka připomínala staříčkovi, co nemá zapomnět přichystat k práci, kerá ich čeká a nemine.

Tak třeba: „*Ferdo, už sa blíží sečení trávy na seno, tráva už začíná kvéct, tak je potřeba, ať máš nachystanů (nakutů) kosu a přitom mně nakuj aj kosák (srp),*“ a **staříček v šopce vsed'a na kovadlince kladívkem t'ukál na kosu a kosák, aby ich naostřil. Zvuk, který dnes už nezaslechneme, sa nésl nadeleko jak pěsníčka.**

Až sa přiblížila doba žní (sečení obilé) a stařenka uviděla, jak sa klásky obilé ohýbají k zemi, utrhla pár a vydrolila z nich zrnečka a zas pravila staříčkovi: „*Ferdo, žně už tu budú co nevidět, nachystaj kosu s hrabiců, krbík a kamének* (krbík: plechová nádobka, do keréj sa naléla voda a zasunul kamének na pobrušování tupěj kose, sekáč ho měl uvázaný kolem pasu) *a je potřeba také zkontrolovat, kolik bude potřeba přidělat obřisel.*“

Na podzim, dyž dozrávalo ovoce (jabka, hrušky, trnky, durancije)

a mělo sa trhat (sklízet), tak zas staříček kontroluje na vysokých dřevěných žebřoch špruše, aby nekerý nebyl prasklý lebo spráchnivělý, ať ich može vyměnit, aby sa pod nekým při trhání nezlomil, a tak sa zabránilo maléru (neštěstí).

Jak stařenka sedí na mlatevni (v průjezdu), třídí a dává na hromádky jutové pytle, pěkné, čisté na obilé k mlatičce, opotřebované a důravé láce (zašívá) na erteple a řepu.

A jak si ručně z hroznů, co sa plazíjů (pnů) po štítě prádelky, říkalo sa ím slimáci (nemosely sa stříkat tak, jak šlechtěné) presují na malém présku **šťávu na víno** a přes trychtýř nalévají do demijónka, oslaďují, zašpuntují špuntem s kvasnů skleněných trubičků a chodíjů kontrolovat. Dokád' to v trubičce žbluňká, víno eště není hotové, až přestane žbluňkat, može sa z kvasnic stočit a popíjat.

No a také jak stařenka sedávala v kuchyni u šporhelty na maléj stoličce, česávala sa hustým hřebínkem a volávala mě lebo sestru, ať jí z tych pár šedivých, jak padlý snih bílých, vlásků zapleteme lelíček (cop).

Uprostřed hlavy si udělala půtec (pěšinku) a jak už velice nebylo z čeho lelíček upléct, tak sme i **do lelíčka zaplétaly né mašle, ale hnědů šňůrku, co si dávala do botků.**

Také sa nemožem potkat s tým, jak **za našeho dětví nekeré staré tetičky kůřily** – né, že by si šůlaly (dělaly) cigarety, ale **kůřily fajku, do keréj si cpaly tabák, co si vypěstovaly v zahrádkách lebo na poli.**

Lebo jak **naš staříček nekůřil fajku ani cigarety, ale bagoval (za škraň do puse si dával) špetku tabáka, až ho vycucál, tak ho vyplůval** a jak v zimě pořádně navlečený s baraniců na hlavě, s klapkama na uších v dlhém zimním kabátě, s palčákama rukavicama a s kapků u nosa zametál s metlů draplaňů, co si dělával z vrbového pruti, po dvoře a na ulici před chalupů snih, kerý napřed odhazál obyčejnů plechovů lopatů.

Ani jak strýcé hospodáři vodily do Moravy, kde sme sa kúpávali (stará Morava pod Frolišovým, čp. 31) drhnůt hřebelcama (kartáč plechový ze zubkama) koně a krávy, kde také plavávaly hejna husí a kačen snád' z celéj dědiny, jak **u břehu růstlo v Moravě krásné rákosí s kartáčkama (orobinec), děvčice sme ich trhávaly do vází, klučiska po usušení ich zapalovali a potom s něma dýmili** – kde je všec-kém konec, bylo to tak dávno, už je málo pamětníků teho všeckého.

Tak, jak už ani neuhlédneme studně, na kerých místo železné pumpy byly dřevěné kuláče s táhlem (před chalupů čp. 31 a 157), za keré sa nekolikrát zatahlo a voda sa spustila železnů trubiců, co byla v dřevěném válci a vytékala do plechových hamprů (kýblů), co přetékló na zem, dyž mrzlo, bývalo kolem studně hladko.

No a studňu s dřevěným přístřeškem (působícím jak domeček), pod kerým byl rumpál – dřevěný válec, na něm omotané lano držící okov (nádobu), ten sa za pomoci železněj klučky na rumpále spušťál do studně, voda do něho natékla, okov sa vytahl a voda z něho přeléla do hamprů lebo dřevěných putének.

Tož už také nezahlédneme, jak **strýcé a tetičky, také výrostci, puténky a hampry odnášali plné vody pomocí váh (závaží).** Byla to dlhá dřevěná tyč, na obůch koncoch upevněný řetaz s háčkem, tyč si dali přes ramena, za háčky připnuli nádoby s vodů.

Studňa byla na Záhomení na horní straně pořadí u domu čp. 148 a mojí staříci ju měli na dvorku u chalupy čp. 261 a já si na ňu pamatuju také.

Stařenka k tom pravívala: „*Váhamo si ulehčovali rukám, vody bývalo potřeba moc, než by ju nanosili, ruky by měli vytáhané až po zem, lebo by ím upadly.*“

Jarmila Ulmanová

Halenkovská půť

Už hned coby děcka sme sa nemohly dočkat a od velikonočních svátků počítaly den po dni, na kerý deň táto slavná půť pripadne. Je to dávná tradice – čtvrtá neděla po Velikonocách. A tož dočkaly sme sa.

Brzo ráno v nedělu, ať bylo jak bylo, pěkně, lebo ška-redě, vyrazily sme po svých (pěšky) ze stařenků, všec-ky pěkně nastrojené, na slavnú půť a k tetičce Pepině.

Střed dědiny – od hospody u Lhotských až kúsek za kostel, po obůch stranách cesty – **patřil tenkrát stán-kařom** (ti tam rozestavjali krámky, menší a větší stolky) **a kolotočářom** (nová škola, obecní úřad a nákupní stře-disko tam nestály). Prodávali všelijaké lákadla pro děcka a mládež, na keré přivolávali dost hlasito kolemjdúci. Měli tam, co pamatuju, papírové pískátka, frkátka, písťalky, vy-cpané hadrové balónky na gumičce „jojo“, pinetky (spo-nečky) do vlasů ozdobené květinčkú lebo berušků, zrcadél-ka s hřebénkem, náramky kolem krku a na ruku z korálků navlečených na gumičce, střilačky na kapsle a cukrovinky. Ti, co chtěli, mohli si kúpit menší lebo větší svatý obrázek v rámečku, křížek lebo růženec.

Se stařenků sme měly kumšt protlačit sa davem pútníků – ti zabrali celú šířku cesty, chodili sem tam, vy-bírali si věci v krámkoch, vítali sa a postávali se známýma a rodinú, radovali sa – aby sme sa napřed dostaly do kos-tela a k hrobu na kerchov zapálit svíčku sestře stařenky, Gabryšce, a jejím mužovi, co tam už kerýsi rok odpočívali. A teprú potom sme sa mohly zastavit u krámků, a z tašti-ček, co sme měly zavěšené přes rameno, vytahly našetře-né korunky a konečně si mohly neco vybrat. První to bylo perníkové srdéčko pro mamku a tetičku, co nás pozvala na půť. Srdéčka byly malé, ozdobené květinčkama a nápi-sem „Mamince z poutí“, „Z lásky“ atd., zabalené v celofáně a svázané barevným provázkem, aby sa mohly pověsit na krk. **Veliké srca zdobené malýma kúskama zrcátek také byly.** Ty sme nekupovaly, stařenka pravila, že stačija ty malé, hlavně dyž sú darované z lásky.

S Janú, sestru, sme si kúpily cuk-rovú vatu. Stařenka si kúsek užďobla a hned pravila: „**Tož to ste si měly co kúpit, takové sladidlo, co po le-dačem.**“ (není to dobré) Druhé tako-vé sladidlo byl kúsek tureckého medu, co před nama usekl z veliké kostky v krámku pán, **kúsek dalėj zas kačení mydélko, jedno růžové, druhé žluté,** vyzkúšaly si velikost prsténka (stál koru-nu), vybraly barvu očka – pravda, každá inú, aby sme si ho poznaly. Eště nám zbyly penízky aj na náramkové hodinky

z uměléj hmoty, měly naznačený ciferník a pásek kolem ruky, ale nešly. **No a „kočka v měchu“ – překvapení v zalepenéj kabelce, to přeca nemohlo chybět.**

Také sme sa zhúpily ze dvakrát na hůpačkách za tři koruny. Z ničeho nic stařenka řekla: „*A už nechcu slyšet ani ňo (nic), že neco eště chcete, už stačilo.*“ Nebylo to všec-ko, stařenka nám přikúpila cukrlátkový růženec, ten sme si zavěsily kolem krku a na památku opravdický v malinkéj čtveratěj, s průsvitným víčkem, krabičce, děcký růzeneček z velice maličkých kuliček – korálků ze skla s křížičkem.

Teprú sme sa vydali k tetičce besedovat a dyž sme od-cházaly od tetičky Pepiny, napakovala do krabiček z púti vdolky, cukrové, řízky – prý pro Anku a Frantu (moji rodi-če), dala do síťovky. My poděkovaly a ona pověděla sta-řence: „**Tetičko, vy pořád pěkně vypadáte.**“ **Stařenka velice milo proněsla: „Ba, ba Pepinko, aj starý člověk je pěkný, dyž sa přístrojí (obleče).**“ Odešly sme na au-tobus, byl veliký a eště měl připojenú vlečku, aby pobral všechny pútníky, tolik tam chodívalo.

Jarmila Ulmanová

foto: Facebooková skupina RETRO – Československo, autoři fotografie nezjištěni

Porekadla – přísloví – nářečí

Dobrá hospodyňka aj pro pérko přes plot skočí.
Kdo šetří, má za tři.
Kom néni rady, tom néni pomoci.
Neslibujte hory doly.

NEZALKNI SA – neudav se
BYLA V NICH MALÁ DUŠÍČKA – báli se něčeho
ŠKLEBÍ SA JAK OPÍCA – dělá grimasy
VČÍL – teď
BYLA TO PLAHOČINA – namáhavá práce
SPÁŘAT, ZBLŇAT – neposedět, něco hledat
SU V JEDNOM KOLE – pořád pracuje, bez odpočinku
ZATRHNŮT – něco zakázat
ŽŮDRO – prostor před dveřmi do stavení
BLAVŮZŇAT – štěkat
ŠRAŇKY – závory u přejezdu
CHCEŠ CUCAT VEŠ – výsměch, nabízet něco a nedat
MLÁTÍ PRÁZDNŮ SLÁMU – mluví pořád jedno a to samé
STÁL SA TAM MALÉR – něco zlého se stalo

HLAVŮ ZEĎ NEROZRAZÍŠ – neprosazovat jenom svůj názor
BYL NA MOL – moc opilý
ČAHŮN – vysoký muž
LÉTÁL PO CELÉM HÁJU, UŤAL NA SAMÉM KRAJU – svobodný, co měl mnoho děvčat, nakonec si vzal tu první, co potkal
BYLI JAK ICH PÁMBU STVOŘÍL – byli nazí
ZACHMŮLENÁ OBLOHA – pokrytá mraky, zamračeno
MÁ MOC ŠVONCŮ – hodně oblečení
ŠRAJTOFLA – peněženka
NEMĚL KUNČOFTA – zákazníka
UŠFORCOVAT – ušetřit peníze
NEMĚT ANI VYNDRU – žádné peníze
ZOSTÁL JAK OPAŘENÝ – byl překvapený, udivený

A tož tak, jak zpomínám, sme to slýchali od stařenky, mamky, ale aj tetiček a strýčků, a my tak po nich opakovali.

Jarmila Ulmanová

FARNOST

Ožila společná setkávání dětí na faře

Po několika letech jsme se v naší farnosti opět začali potkávat v rámci dětského společenství – spolča. Scházíme se jednou měsíčně v pátek na faře a je to čas, kdy společně prožíváme hezké chvíle, můžeme se duchovně posouvat a také si užijeme spoustu zábavy.

SMSka Bohu...

Každé naše spolčo otevíráme úvodní myšlenkou, která nás uvá-

dí do aktuálního dění. Zamýšlíme se nad tématy jako je postní doba, blížící se Velikonoce, příklady ze života svatých nebo význam modlitby. Poté se o tématu společně bavíme v menších skupinkách, kde jsme například tvořili náramky přátelství s Ježíšem nebo psali SMSku Bohu. V rámci společného programu pro všechny jsme pak tvořili velikonoční dekorace nebo hádali biblické postavy pomocí emoji smajlíků.

Bible trochu jinak – chutně i zábavně

Zatím největší úspěch sklídila aktivita, při které jsme ztvárnili výjevy z Bible pomocí nejrůznějších dobrot (lentilky, tyčinky, pendreky...). Děti to ohromně bavilo a ze všeho

nejvíc se samozřejmě těšily na to, až svá díla nakonec společně ochutnáme. Když je hezké počasí, vyrazíme se proběhnout i ven.

Myslím, že nám takto strávený čas opravdu svědčí. Je skvělé sledo-

vat, jak jako společenství rosteme, užíváme si kopec srandy a prostě nás baví být spolu. Domů se rozcházíme plní dobré nálady a s radostným očekáváním dalšího setkání.

Marie Gieslová

Farní kavárna měla úspěch. Navíc podpořila chystaný tábor

V neděli 10. května jsme v naší farnosti prožili dopoledne, které v nás bude ještě dlouho doznívat. Prostory knihovny se na několik hodin proměnily v naši první farní kavárnu.

Myšlenka na vytvoření místa, kde se můžeme jako farníci v klidu sejít, nikam nespěchat a jednoduše si popovídat u jednoho stolu, zrála v některých z nás už delší dobu. Pořád se ale čekalo na ten správný impuls. Tím se nakonec stala potřeba podpořit farní tábor. Rozhodli jsme se tedy spojit příjemné s užitečným a do farní kavárny se konečně pustit. Přiznáváme, že jsme dopředu netušili, jak tato premiéra dopadne a kolik lidí dorazí, ale výsledek nakonec předčil veškerá naše očekávání.

Nasytili jsme tělo i duši

O neuvěřitelně milou atmosféru se postaraly především naše šikovné maminky, které napekly velké množství sladkých i slaných dobrot. K nim se podávala výborná káva a čaj a knihovna se tak zaplnila nejen vůní, ale především hovory a smíchem. Byl to vzácný čas, kdy jsme mohli v klidu probrat všechno, na co při běžném setkání po mši svaté nezbyvá tolik prostoru.

Výtěžek z kavárny putuje na tábor

Hlavním motorem akce byla podpora dětí a mládeže – veškerý výtěžek z dobrovolných příspěvků byl totiž určen na nadcházející farní tábor. Aby bylo hned jasné, jakou dobrou věc lidé podporují, rozvěsili vedoucí

po knihovně fotografie z minulých táborů. Každý se tak mohl podívat na zachycené momenty plné her a smíchu. Tyto fotky byly jasným důkazem, že každá darovaná koruna pomáhá vytvářet zážitky, na které se nezapomíná.

Tak příště zase u kávy...

Chtěli bychom moc poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách, napekli dobroty nebo pomohli s organiza-

cí. Velké díky patří samozřejmě i vám všem, kteří jste přišli, vytvořili tak krásné společenství a štědře přispěli na tábor.

Protože byla odezva velmi pozitivní a všichni odcházeli spokojení, už teď víme, že tato kavárna byla sice první, ale rozhodně ne poslední. Moc rádi si ji zopakujeme – ať už s výtěžkem na konkrétní účel, nebo jen tak pro radost ze společného setkání.

Marie Gieslová

Jak vzniká tábor, na který děti nezapomenou

Letos je to už devět let, co v naší farnosti připravujeme letní tábory pro děti. Takový tábor se ale sám nepřipraví; stojí za ním stovky hodin práce, a přesto musíme být připraveni, že nám například horké počasí během chvilky naplánovaný program kompletně přeháže.

Známe téma letošního tábora!

Vše začíná už měsíce dopředu sjednocováním termínů, hledáním vyhovujícího ubytování nebo přípravou plakátků a pozvánek pro děti. Největším oříškem pro nás každoročně bývá téma táborového příběhu. Je tolik skvělých možností a my chceme děti vždy něčím překvapit. Dosud jsme měli témata: Cesta kolem světa, Netáborové putování, Vědecká expedice, Svět internetu, Egypt, Živly, Italská detektivka a Western. A co letos? Nechte se překvapit, bude to jízda!

Dvanáct vedoucích spojilo síly

Během roku absolvujeme několik online schůzek, kde ladíme táborový příběh i průběh jednotlivých dní. Zásadním bodem příprav byla letošní únorová celodenní schůzka na faře ve Spytihněvi. I když technologie pomáhají, osobní setkání je nenahraditelné – podařilo se nám tam vymyslet spoustu klíčových věcí i detailů k hladké-

mu průběhu tábora. Byl to pro nás navíc takový pracovní teambuilding. Na přípravě se podílí tým přibližně dvanácti vedoucích ze Spytihněvi a okolí a je pro nás důležité, že nejsme jen skupina cizích lidí, ale skutečný tým, který se podrží ve všech táborových situacích.

Tento čas má smysl

Tábor pro nás není jen týden hlídání dětí, ale kvalitně strávený čas věnovaný rozvoji a osobnímu růstu dětí i nás, vedoucích. Přináší nám spoustu zážitků a krásných společných chvil. I když už dopředu víme, že nás čeká náročný program a příliš se nevyspíme, na letošní tábor se opravdu moc těšíme!

Marie Gieslová

**Velké poděkování
za dlouholetou službu pro farnost Spytihněv
patří našemu varhaníkovi Antonínu Vavřínkovi,
terý v dubnu oslavil krásné životní jubileum.
„Milý Tondo, pevné zdraví, Boží požehnání,
mnoho sil i radosti do dalších let!“**

Na Hostýně se protnuly spytihněvské stopy

V sobotu 25. dubna se na Svatém Hostýně konala hasičská pout'. Poutníci ze Spytihněvi se zde setkali s bývalým farářem P. Bohumilem Kundlem.

Otec Bohumil měl ze setkání se svými bývalými farníky i z věnovaného dárku velkou radost. Poutníci zase byli rádi, že je Otec opět zdravý a stále veselý. Na všechny spytihněvské farníky rád a s láskou vzpomíná a srdečně je pozdravuje.

Společná fotografie vznikla pod unikátním keramickým obrazem sv. Cyrila a Metoděje na zadní stěně hostýnské baziliky. Dílo vytvořili akademičtí sochaři Vojtěch a Passionaria Paříkovi podle slavné předlohy Jano Köhlera. **Obraz instaloval Miroslav Mikulka ze Spytihněvi se synem Petrem.**

B. Becková

HASIČI

Uplynulé období bylo pro naši jednotku mimořádně náročné. Hasiči zasahovali u celé řady událostí – od technických zásahů přes noční požáry až po rozsáhlé požáry v terénu.

Strom spadlý na rodinný dům a noční požár

Ke konci března vyjžděla naše jednotka k pádu stromu na rodinný dům. Po příjezdu byl zjištěn vzrostlý smrk opřený o balkón a střechu

domu. Naši hasiči provedli částečné odstranění stromu z balkónu pomocí motorové pily, další větší části následně odstranili ze země. Na místě rovněž zasahovali hasiči z Babic a profesionální hasiči z Otrokovic.

Počátkem dubna, přibližně hodinu před půlnocí, byla naše jednotka povolána k požáru pergoly a tují v chatové oblasti. Na místě již zasahovala jednotka profesionálních hasičů z Otrokovic a následně se dostavili i hasiči z Napajedel.

Požár na železničním náspu

Tři dny před koncem dubna byla naše jednotka povolána k rozsáhlému požáru trávy a náletových dřevin na železničním náspu směrem na Napajedla. Doprava na místo požáru byla komplikovaná, protože krátce před touto událostí došlo k dopravní nehodě na hlavním silničním tahu. Naše cisterna se musela proplétat stojícími vozidly v obou směrech. Právě díky tomu jsme však první ohniska požáru zazna-

menali již v katastru naší obce. Mezi Spytihněví a Napajedly jsme postupně zlikvidovali tři ohniska podél železničního koridoru pomocí útočného proudu „D“. Menší ohniska jsme následně dohašovali pomocí zádobového vaku s vodou. Po likvidaci těchto ohnisek jsme se přesunuli do Napajedel k původnímu místu zásahu, kde již zasahovalo několik jednotek hasičů. Následoval přejezd do Otrokovic, kde jsme se rovněž zapojili do hasebních prací. Významným pomocníkem při koordinaci zásahu a vyhledávání ohnisek v železničním koridoru v délce přibližně 10 km byl speciální dron s termovizí. Po celou dobu zásahu byla železniční doprava zpomalena vzhledem k pohybu hasičů v kolejišti a nataženým hadicím pod kolejiemi mezi pražci. Při tomto rozsáhlém požáru v katastru tří obcí bylo nasazeno celkem 15 jednotek hasičů.

Série požárů v době sucha

Začátkem května v ranních hodinách byla naše jednotka povolána k požáru lesního porostu v katastru obce Brusné, v blízkosti obce Rusava. Na místo vyjela naše jednotka jak cisternou, tak i velitelským autem. Na místě již zasahovalo několik jednotek, kromě dronu s termovizí byl nasazen také vrtulník, který prováděl shozy vody pomocí bambivaku. Jednalo se o požár v těžko přístupném terénu. Naši hasiči se proto vybavili ochrannými prostředky, pitným režimem, batohem s hasicím programem „D“, zádobovým

hasicím vakem a ženijním nářadím. Následně byli pomocí terénních čtyřkolek UTV převezeni náročným terénem až na místo požáru. Naše cisterna byla určena pro kyvadlovou dopravu vody, která byla čerpána jak z přírodních zdrojů, tak i z bazénu na Rusavě. Na místo jsme celkem dopravili 72 000 litrů vody, která byla pomocí dopravního vedení hadic postupně přečerpávána až na místo určení. Původně zasažená plocha o rozloze 2,5 ha se rozšířila na 3 ha, přičemž zasažen byl především mladý smíšený les. Vzhledem k rozsahu zásahu byl vyhlášen třetí stupeň požárního poplachu. Na místě tohoto velmi náročného zásahu se po dobu tří dnů vystřídal celkem 65 jednotek hasičů. Návrat jednotky proběhl po vystřídání v pozdních nočních hodinách.

Další den po návratu z náročného požáru probíhal na hasičské zbrojnici hospodářský den, zaměřený na údržbu použitých prostředků, očistu zásahové techniky a zásahového oblečení. V jeho průběhu byl naší jednotce vyhlášen poplach k požáru sena a pneumatik v Napajedlích. Část jednotky vyjela cisternou k zásahu, další část zůstala v záloze na zbrojnici. Po příjezdu na místo byl zjištěn požár v areálu zemědělského družstva. Na místě zasahovalo celkem pět jednotek hasičů. Po likvidaci požáru se jednotka vrátila na základnu k probíhajícím pracím.

O 24 hodin později byl opět vyhlášen požární poplach a naše jed-

notka vyjela k požáru trávy mezi Baťovým kanálem a řekou Moravou. Po příjezdu na místo provedla naše jednotka likvidaci požáru pomocí hasebního proudu a následnou kontrolu požářiště pomocí termokamery. Na místo se dostavila také jednotka z Babic a profesionální hasiči z Otrokovic.

Sběr železného šrotu

Třetí sobotu v dubnu proběhl v obci sběr železného šrotu. Dvě skupiny, rozdělené na obecní kontejnerové vozidlo a hasičské vozidlo s vozíkem, se vydaly po obci a postupně svážely starý, vysloužilý železný šrot do kontejneru u hasičské zbrojnice. Opět jsme byli mile překvapeni množstvím svezeného materiálu, který se nevešel do jednoho kontejneru a musel být následující den uložen do dalšího. Tímto děkujeme občanům Spytihněvi, kteří nám poskytnutím železného šrotu pomáhají zkvalitňovat vybavení k zásahům. Poděkování patří i Kavárně U Přívozu za velmi vydatné a chutné pohoštění hasičů v rámci sponzorského daru.

Dětský den a návštěva mateřské školy

Poslední sobotu v květnu se naši hasiči zúčastnili dětského dne spojeného s akcí Spytihněvský piknik. Na svém stanovišti připravili pro děti zábavné aktivity, například slackline nebo stříkání vody na cíl. Děkujeme pořadatelům za pozvání a dětem za zpestření dne.

Ve středu 10. června, i přes velmi zatažené počasí a občasné deštivé přeháňky, dorazily na hasičskou zbrojnici na domluvenou prohlídku děti z mateřské školky. Ukázaly tak, že se nepříznivého počasí nezaleknou, což hasiči velmi ocenili. Pro děti byla připravena poutavá ukázka ha-

sičského vybavení i možnost si některé věci vyzkoušet. Součástí programu byly také ukázky použití vybraných prostředků při zásahu. Děti měly možnost vidět postupný vývoj používaných přileb pro různé typy zásahů i vývoj dýchací techniky. Na závěr si vyzkoušely komunikaci pomocí ra-

diostanic a práci s proudnicí s vodou, se zaměřením na „sražení plamene“ ve formě kuželů. Děkujeme učitelkám a především dětem za návštěvu. Třeba za pár let některé z nich posílí naše řady v zásahové jednotce.

Antonín Bětík
velitel JSDHO a SDH Spytihněv

RYBÁŘI

Rybářské jaro patřilo dětem, rybám i závodům

Jaro plné akcí

Náš spolek je směrem k veřejnosti nejvíce aktivní v jarních měsících. Ne jinak tomu bylo i letošní rok. Jako první přišly na řadu děti, a to přednáška o rybách a životě kolem vody pro školní družinu ve Spytihněvi. Další na řadě byl den složek pro ZŠ a MŠ Halenkovice na konci měsíce dubna, kdy děti na našem stánku poznávají nejen ryby. O den později jsme se zúčastnili Spytihněvského pikniku, jehož součástí byl dětský den.

Děti závodily navzdory dešti

Opět po roce se v sobotu 16. května konaly tradiční dětské rybářské závody našeho spolku. Stejně jako většina předchozích ročníků se náš závod uskutečnil na slepém rameni řeky Moravy, na revíru Německé. Předpověď počasí nám radost nedělala, o to více jsme byli rádi za to, že závodu se pod dozorem svých rodičů i prarodičů zúčastnilo 31 soutěžících dětí. Heslo letošního ročníku „Nejsme přece z cukru a déšť nás nezastaví.“

Závod to byl zajímavý, za čtyři hodiny se mezi šťastné lovce zapsalo mnoho z dětí a ryb se na břeh podívala necelá stovka (97)! Z toho 9x karas, 39x kapr, 6x amur, 42x cejn a jeden sumec (74cm). A kdo vyhrál? Za náš spolek musíme říci, že tak jako každý rok, opravdu všichni! Přeci jen i to, že děti stráví volný čas v přírodě, je vítězství. Ještě jednou děkujeme účastníkům, pomocníkům i podporovatelům.

Hudební večer odstartoval rybářské závody pro dospělé

Ještě před dětmi vytouženými letními prázdninami náš spolek pořádá tradiční rybářské závody pro dospělé. Letošní termín byl stanoven na 13.–14.června. Samotným závodům předcházela v pátek 12. června hudební večer pro širokou veřejnost, tentokrát se o zábavu postaral DJ s hudbou pro všechny generace. Po povedeném večeru plném známých písní a dobrého občerstvení, se ráno začali sjíždět rybáři nejen z našeho okolí, přeci jen 24 hodin lovu, hodnotné ceny, bohatá tombola či lov dravých ryb o pár dní dříve, než povoluje zákon (výjimka ministerstva), lákalo.

Vítěz zdolal metrového kapra

Závodu se na revírech Bezedné a U jezu zúčastnilo 137 soutěžících. I dle ohlasů věříme, že se jim u nás líbilo. Převážná většina lovcích se věnovala lovu kaprů. Ale i mimo tyhle nejtýpější ryby se pochytilo mnoho jiných druhů – přes okouny (největší 38 cm!), úhoře, amury až po velikány našich vod – sumce. Jelikož kaprů bylo tradičně nejvíce, bylo potřeba na stupně vítězů opravdu ukázat um a chytit v tomto závodě, kde rozhodují hlavně centimetry, obra. To se i podařilo, vítěz chytil kapra o délce rovných 101 cm a váže 18 kg! Jak jsou naše revíry zarybněny, a to, že rybařina jde stále více směrem „chyť a pusť“ se ukázalo na úlovcích. Kaprů přes 90 cm se chytila více než desítka a těch s délkou 80 cm už nešlo ani spočítat. Celkově slunečný vydařený víkend zakončila po vyhlášení vítězů různých kategorií již zmiňovaná bohatá tombola od našich sponzorů.

Roman Kašpárek

Myslivci opět mezi dětmi i v přírodě

V jarním období jsme se zapojili do několika aktivit, které potěšily nejen milovníky přírody, ale také děti z naší obce.

Jednou z našich jarních činností byla výroba ptačích budek. Ty poslouží jako bezpečné útočiště pro různé druhy ptáků hnízdících v našem okolí.

Tradičně jsme se zapojili do oslav Dětského dne, kde jsme připravili stanoviště s úkoly zaměřenými na přírodu, les a myslivost.

Na své si přišly také děti ve školní družině. Povyprávěli jsme jim o naší činnosti, lesní zvěři a péči o přírodu a také jsme ukázali myslivecké pomůcky, trofeje a předměty, se kterými se běžně nesetkávají.

Taková setkání nás těší a věříme, že pomáhají přibližovat dětem přírodu i myslivost.

Alžběta Trlifajová

Katalpa – exotická kráska

Katalpa trubačovitá (*Catalpa bignonioides*) – okrasný strom dorůstající 15–20 metrů. Vytváří majestátní korunu, ale v mládí neroste příliš rychle. Ve věku 10 let může mít jen 2–3 metry. Není původním českým druhem, samovolně se šíří jen omezeně, není považována za významně invazní. Na rozdíl od javorů nebo lip se její listy na podzim nevybarvují do výrazných odstínů. Často po prvních mrazících jednoduše zhnědnou a opadají. Dobře snáší městské prostředí, znečištěné ovzduší i letní vedra a navíc prý odpuzuje komáry. A krásně voní...

Věděli jste, že...?

Květy katalpy připomínají orchideje

Bílé květy s purpurovými a žlutými skvrnami se objevují v červnu a lákají včely i další opylovače. První květy se objevují zpravidla až ve věku 6–15 let.

Má obří listy ve tvaru srdce

Listy katalpy mohou být široké až kolem 20 cm. Díky nim vytváří hustý a příjemný stín, takže je oblíbeným stromem do zahrad.

Říká se jí také „doutníkový strom“.

Důvodem jsou dlouhé úzké lusky se semeny, které mohou měřit až 50 cm. Visí na stromě často až do zimy a připomínají doutníky.

Pochází ze Severní Ameriky

Přestože působí exoticky, nejčastěji pěstované druhy pocházejí ze Severní Ameriky a dobře snášejí i středoevropské podmínky. Dnes ji najdeme v mnoha parcích, alejích i soukromých zahradách.

Existuje i kulovitá odrůda do zahrad

Velmi oblíbená je katalpa ‚Nana‘ (*Catalpa bignonioides* ‚Nana‘), která vytváří pravidelnou kulovitou korunu. Většinou nekvete ani netvoří lusky, ale hodí se i do menších zahrad.

Sezóna stolních tenistů byla výsledkově skromnější

Ve dnech 17. a 18. dubna jsme posledními zápasy ukončili hrací sezónu 2025/2026. Tato sezóna se výsledkově moc nevydařila, nicméně za celý tým můžu říct, že jsme se snažili vždy odvádět 100% výkon.

Tým Slovácké Sparty Spytihněv „A“ padá z posledního místa druhé třídy do třídy třetí.

Tým Slovácké Sparty Spytihněv „B“ padá z posledního místa třetí třídy do třídy čtvrté.

Jako tým jsme se zúčastnili také několika turnajů obcí. Za velký úspěch považujeme turnaj v Tlumačově, kde jsme ve čtyřhře obsadili druhé místo ve složení Bílý–Rizovski, a také první místo složené z našeho hráče Karla Rapanta a jeho spoluhráče ze Salaše.

Nyní si přes letní horké dny trochu odpočineme a opět v září začneme s přípravou na další sezónu, která, jak doufám, bude opět o postupech do vyšších tříd.

Za stolní tenis Jiří Bílý

Fotbal ve Spytihněvi slaví 100 let a ohlíží se za sezónou

Jarní část fotbalové sezóny 2025/2026 je za námi a ve Slovácké Spartě Spytihněv můžeme hodnotit uplynulé měsíce jako období plné sportovních zážitků a cenných zkušeností získaných v náročných utkáních.

Mladí fotbalisté hrají s chutí

Do soutěžních zápasů zasáhla všechna naše družstva od nejmladších přípravků až po mužský tým. Mladí fotbalisté pokračovali ve svém sportovním rozvoji, zlepšovali herní dovednosti a reprezentovali klub nejen výsledky, ale především svým přístupem a chutí do fotbalu. Velké poděkování patří trenérům, vedoucím mužstev i rodičům, kteří se na fungování mládežnických kategorií podílejí.

Dorost hledá podobu pro novou sezónu

Sdružené mužstvo dorostu Halenkovice/Spytihněv v jarní části sezóny nenavázalo na výsledky z předchozích let a v okresním přeboru OFS Zlín se pohybovalo spíše ve středu tabulky. Hlavním důvodem byla nižší účast hráčů na trénincích i utkáních, která byla ovlivněna nejen dalšími sportovními aktivitami, ale také školními a osobními povinnostmi starších hráčů. Přesto mužstvo předvedlo několik kvalitních výkonů a dokázalo porazit i silné soupeře včetně vítěze soutěže z Kostelce. Výraznou osobností týmu byl Jan Štefancík, který během sezóny nastřílel 17 branek a zařadil se mezi nejlepší střelce soutěže. Pozitivem je také postupné zapojování

dorostenců do mužské kategorie, kde již sbírají první cenné zkušenosti. Vedení klubu nyní společně s trenérem Šubíkem řeší podobu dorosteneckého týmu pro nadcházející sezónu. Jednou variantou je založit sdružené B mužstvo v kategorii dospělých, kde by zůstal zcela zachován stávající kádr dorostu (tato varianta však není vhodná pro všechny hráče). Ve hře je také možnost založit nové sdružené mužstvo v kategorii dorostu (aktuálně přišla nabídka z Babic).

Mužský tým zůstal za svým potenciálem

Mužský tým vstupoval do sezóny s cílem navázat na předchozí výkony a pohybovat se v horních patrech tabulky. Celkové umístění

i předvedené **výkony** však **zůstaly za očekáváním hráčů, trenéra týmu i fanoušků**. Především jarní část sezóny neprobíhala podle představ a mužstvo nedokázalo dlouhodobě navázat na výkony, kterých je při svém potenciálu schopné dosahovat. **Jedním z hlavních faktorů byla rozsáhlá marodka nebo pracovní vytížení**. Tyto faktory provázely tým po velkou část sezóny. Trenér se často musel vypořádávat s absencí několika hráčů základní sestavy, což komplikovalo stabilizaci výkonů i výsledků. Přesto mužstvo v řadě utkání ukázalo svůj charakter a bojovnost, když dokázalo získat důležité body i v náročných zápasech. Pozitivem sezóny byly především derby souboje s regionálními rivaly, ve kterých tým dokázal v domácím prostředí potvrdit svou kvalitu a potěšit fanoušky. Přes dílčí úspěchy však v kabině převládá přesvědčení, že tým má výrazně vyšší potenciál, než jaký se podařilo během uplynulé sezóny naplnit.

Sto let fotbalu ve Spytihněvi se blíží

Letošní rok je pro náš klub mimořádný. **Dne 18. července 2026 si připomeneme 100 let od založení fotbalu ve Spytihněvi** a rádi bychom toto významné jubileum oslavili společně se všemi současnými i bývalými hráči, funkcionáři,

fanoušky, podporovateli a občany obce. Po celý den bude ve sportovním areálu Rudolfa Kučery probíhat bohatý program. Od ranních hodin se představí jednotlivá mužstva klubu v sérii přátelských utkání. Odpoledne bude připraven doprovodný program pro rodiny s dětmi, atrakce a občerstvení. Vrcholem oslav bude exhibiční utkání proti týmu **Legend**

AC Sparta Praha, které slibuje nevšední sportovní zážitek a setkání s řadou známých fotbalových osobností. Celodenní program zakončí večerní zábava s hudbou a posezením. Podrobnosti naleznete na přiloženém plakátu.

Přijďte s námi oslavit 100 let fotbalu ve Spytihněvi. Těšíme se na setkání s vámi!

KREATIVNÍ DUŠE NAŠÍ OBCE

Nápad představit tvořivé autory handmade výrobků vznikl u spytihněvské akce Jarní dílničky s jarmarkem, kde se několik takových autorů objevilo. Někteří už byli svými výrobky známí, o jiných jsme do jarmarku nevěděli a spousta tvořivých rukou z naší obce je nám dosud jistě skryta. Pojďme v každém čísle zpravodaje jednu kreativní duši poznat!

Když háčkují mamka s dcerou

HANA A ADÉLA ADÁMKOVY – výrobka háčkovaných (nejen) hraček

Mamka a dcera. Obě háčkují. Nebylo tomu tak ale odjakživa. Přestože Hanu učila babička háčkovat řetízek asi ve 13 letech, moc ji to nebavilo. K háčkování se vrátila před necelými dvěma lety, když omarodila. Na internetu narazila na stránku s přízí a zrovna si objednala velkou sadu i s návody. Háčkovací nadšení se doma rychle rozšířilo – do tří měsíců háčkovala také dcera Adéla. „Začaly jsme s háčkováním hraček – doma dvě děti, takže se to hodilo,“ říká Adéla. Následovaly háčkové deky, košíky, podtácky... Inspiraci nacházejí na facebooku a instagramu. Obě se shodují na tom, že nejvíce času zaberou výrobky, kde se často střídá barva příze nebo jde o náročný vzorek (letadlo Prášek Skočdopole, tygřík, zebra). „Do zásoby nic nedělám, pokud háčkuju někomu, tak jen na přání – kdo opravdu o háčkovanou věc stojí, počká si,“ reaguje Adéla na to, že dnes spousta lidí nedokáže ruční práci

ocenit. Přesto je háčkování pro obě radost a relax: „Jen tak si večer sednout a háčkovat...“

3 otázky pro kreativní duše:

Jaký byl váš první výrobek?

H: Moje první uháčkovaná hračka byla žirafa – jako chraстítka pro mladšího vnoučka.

A: A moje zase postavička lišky – do teď jí padá hlava, jak jsem to dobře neutahovala. (směje se)

Na který svůj výrobek jste nejvíce pyšné?

H: Nejvíce pyšná jsem na rodinku medvědů, byl to svatební dar pro synovce.

A: Já asi na fenka (malá liška s velkýma ušima, pozn. red.) a na zebra. Fenka jsem háčkovala podle sebe nebo mixovala různé návody. A z těch „klasických“ asi na sadu včeliček.

Který výrobek je mezi dětmi nejoblíbenější?

H: Já háčkuju hlavně to, co si vyberou děti samy. (usmívá se)

A: Všechny. Některé děti mají rády klasiku – zvířátka, muchláčky... Některé by zase raději Spidermany. Obě háčkařky své umění rozšiřují o nové a nové kousky. Vedle hraček, dek a košíků dnes v jejich rukou vznikají přívěsky či macrame klíčenky. Malými háčkovánými motýlky překvapily i děti z motýlkové třídy mateřské školy.

Hana Kolaříková

Jste také kreativní duše?

Dejte nám o sobě vědět na e-mail spytihněvskyzpravodaj@spytihnev.cz nebo na telefon 770 197 799.

OBEC SPYTIHNĚV POŘÁDÁ

TRADIČNÍ OSLOVU SVÝCH
JMENIN

Svátek slaví SPYTIHNĚV

Pondělí 6. července 2026 • od 15 hodin
Prostranství před kulturním domem Spytihněv

15.00 PŘÍJEZD KNÍŽETE SPYTIHNĚVA

Vystoupí herci Slováckého divadla, ženský pěvecký sbor Babčice a mužský pěvecký sbor Chlapčiska.

16.30 OLGA LOUNOVÁ

Charismatická zpěvačka spojující pop, rock a nakažlivou energii do nezapomenutelného koncertního zážitku.

18.00 BUBBLESHOW

Čarování s bublinami.

19.00 AVENTIS

Hudba k tanci a poslechu.

SPYTIHNĚVSKÝ ZPRAVODAJ: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává obec Spytihněv, Spytihněv 359, 763 64 Spytihněv, IČO: 00284491, tel.: 724 179 329, e-mail: spytihnevskyzpravodaj@spytihnev.cz. Vychází jednou za tři měsíce v nákladu 640 ks. Datum vydání: 1. 7. 2026. Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Povoleno MK ČR E 23023. Grafická úprava a sazba: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz.